

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ



Published by

Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

4936 N. 13th Street
Philadelphia 41, Pa.

Травень

5

May

1962



Чудотворна ікона Чернігівсько-Іллінської Богородиці

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК XIX. ТРАВЕНЬ Ч. 5

Видає Союз Українок Америки
раз в місяць за винятком серпня

Редагує Колегія — Лідія Бурачинська,
Олена Лотоцька, д-р Наталя Пазуняк,
Марта Тарнавська і Марія Юркевич.

Листування й передплату висилати
на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1959 \$4.00
Піврічна передплата \$2.50
Річна передплата в Англії 1¼ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 2 ф. ст.
Річна передплата у Франції 10 н. фр.

Поодинокое число 45 центів

Зміст:

І. Ірлявський: Материні слова
До світлого майбутнього
Д. Бойчук: Окружні Ради
Комітет Поневолених Націй
д-р **М. Кобринська:** Тетяна Яблонська
М. А. Кейван: При кінці
Л. Б.: Успіхи молоді
Л. Бура: На видатному пості
О. Томоруг: Хор „Ластівка“
Жінка в політиці
І. Петрів: Виховні Семінари СФУЖО
в Торонті
Літ. Вечорі 2. Конкурсу СФУЖО
д-р **З. Ясінчук-Гріффо:** Фізіологічна
контроля ваги
А. Сивуляк: Американський обід
Літні вишивані сукні
Г. Черінь: Найкращий подарунок
Діма: Конвалії
Г. Чернобицька: Кладка
П. Кізко: Гриць Нехай
Н. Наркевич: Весняна казочка
Вісті з Централі
При громадській роботі

Кожна організована громадянка
знає, що своєчасно внесена перед-
плата на журнал є здоровою фі-
нансовою підставою для розвитку
видавництва.

OUR LIFE

VOL. XIX MAY No. 5

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Phone DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$4.00 per year, half year
\$2.50. Subscription in Canada \$4.00
per year, half year \$2.50. Subscription
in England 1¼ pound sterling, per
year. Subscription in Australia 2
pound sterling per year. Subscription
in France 10 n. fr., per year.

Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna., under the Act of
March 3, 1879.

Single Copy 45 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

ФРАНЦІЯ:

Mme. Anna Pasternak
16, rue de 5 Diamants
Paris 13e
France

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
Australia
1 Barwon St.,
Glenroy, W9, Victoria

УВАГА!

Від 15. грудня 1961 р.
Адреса журналу НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

972 — 990 літ тому київський КНЯЗЬ
СВЯТОСЛАВ, повертаючись із Доро-
стоу в Болгарії зі своїм військом,
наткнувся коло Дніпрових порогів на
печенігів. Через те мусів там прези-
мувати, а коли весною намагався про-
битися через орду, згинув у бою. Із
ним зійшла в могилу велика постать
завойовника, що закреслила київській
державі нові границі.

1702 — 360 літ тому на Правобереж-
жі вибухло повстання проти Польщі.
На його чолі стояв полковник СЕМЕН
ПАЛІЙ, організатор і провідник ко-
зацтва. Повстанці зайняли головні
фортеці і вигнали шляхту. Поляки не
могли протиставитись цьому і звер-
нулись до царя Петра, а тоді гетьман
Мазепа зайняв Правобережжя.

1902 — 60 літ тому розгорівся на
Поділлі й Покутті СТРАЙК сільсько-
господарських робітників, при чому
селяни виказали незвичайну солідар-
ність. Завдяки цій поставі досягнули
вони покращання заплати за свою
працю.

1852 — 110 літ тому народилась ви-
датна артистка театру ЕЛЕОНОРА
СТЕЧИНСЬКА. Походила з німецької
сім'ї. Стала дружиною режисера те-
атру „Бесіди“ Андрія Стечинського,
а на сцену вступила 1879 р. Окрім
свого таланту подарувала українській
сцені також дочку — Софію Стадни-
кову.

1882 — 80 літ тому народилась в У-
манщині МАРІЯ ГОЖЕНКО. Молодою
дівчиною вступила в члени Револю-
ційної Української Партії й віддала
їй великі прислуги. Вийшла заміж за
політичного діяча Бориса Матюшенка
й проживала з ним на еміграції у Пра-
зі.

Комплети журналу
ГРОМАДЯНКА
з 1946—1950 рр.

5 чисел коштують 1 дол.
Замовляти в Централі СУА.

НОВІ ЗБІРНИКИ ДЛЯ ДІТЕЙ
Осіньне листя
Золота бджілка
ЦІНА ПО 50 Ц.

Упорядкувала Марія Юркевич
Замовляти в Централі СУА

Іван Ірлявський

Материні слова

Казали нам: підете геть від дому,
Розсієтесь, як маки по полях, —
Та не згасить у серці молодому
Жадобу, що манила в невідоме,
На вам незнаний шлях.

Несіть, як скарб, її у днях тривожних
І знайте, хто в дитинстві вас любив
Любовію, яку купити не можна,
Ані знайти в просторі переможнім,
Як хтось її згубив.

Ось осінь б'є у груди молодечі,
Не перші й не останні журавлі
Відлетіли, співаючи надвечір,
А там уже ввижаються й хуртечі
В поранковій імлі.

Чомусь в цю мить, зворушливу і змінну,
Мені згадалися оті слова,
І як ніколи досі, в тихій тіні
Здалось, що я у мами на колінах, —
Та мати вже...

давно вже нежива.



Для світлого майбутнього

Мати — це слово, що в його понятті еднаються відвічні життєві первні: це елемент творення, це любов, повна дбайливості і тепла, це дія, невисипущий труд і подвиг, врешті це посвята ради прийдешнього. Тим змістом сповнялось те слово перед тисячеліттями; цей зміст сповняє його й тепер. Та поняття „мати“ при своїй основній незмінності, неначе тисячелітній стабільності, виражає zarazом щось вічно нове завдяки саме творчому первневі, що живе в ній. Творення — це процес, спрямований у майбутнє.

Для тих, що творять щось нове у світі духа — в культурі — образ матері був завжди джерелом надхнення, почину чогось нового, ще незбагненого інтелектом.

Великі творці мистецтва — хоча б часів ренесансу — знали ту істину. Вони з любов'ю зображували саме Мадонну, вичаровуючи в її образі всю красу одухотвореної істоти. Невипадково ж і дозволено було із царини всієї іконографії саме Мадонну зображувати в довільному для мистця виді (очевидно зі збереженням її притаманного виразу благодатної чистоти й невинності). Так появились незрівняні в своїй красі Мадонни Ботічелі, Леонардо, Рафаеля, Мурілло, Кореджіо й інші.

Світ уяви красного письменства неменш збагачений темою материнства, починаючи від античних Гекуби, Ніоби, біблійної Рахилі впродовж століть аж до наших часів. В українській літературі постать матері поставив на новий п'єдестал Т. Шевченко, що саме в її образ втілив філософію своєї творчості, мистецьке кредо, своє поняття краси. Можна здогадуватись, що містерію творчості, все ще оповиту тайною, зберігає в собі саме материнство.

В розвитку духовості, рішальнім для нашого майбутнього, як нації і її ролі у світі, відіграє безперечно чільну роллю українська мати — своїм високим тонуом життєвих, етичних вимог, своєю волею і спроможністю творити елемент новий, втілений в її синах і дочках, що мечем духа відкриють своїй нації навстіж двері у її світле майбутнє.

Наші проблеми

Окружна Рада

Донедавна наші Окружні Ради не мали ясно визначених завдань. Вони стали самотужки в великих центрах, бо цього вимагала якась спільна акція чи репрезентація. Тому їх діяння не переходило межі того чи іншого спільного виступу. Організаційних завдань вони не виконували.

Щойно новий статут приділив їм іншу ролю. Організаційне життя вимагало від них більш інтенсивної дії. Скупчення більшого числа Відділів в одній місцевості чи близько неї вимагало підбадьорення чи перевірки. Велика віддал від Централі та утруднення об'їздки це ще одна причина. Окружним Радам признано в статуті організаційні завдання: вони стали відповідати за свою округу.

Вже майже три роки, як діють приписи нового статуту. Окружні Ради стали працювати по-новому. Та чи можемо сказати, що вони перетворились справді в організаційний чинник? Чи вони стали справді тим другим ступенем у нашій організації, що лежить поміж Централію і Відділами?

..Перш усього — цю переміну їх ролі деякі Відділи зустріли нерадо. Не розуміючи розвитку нашої організації, вони хотіли б, щоб усе залишилось по-давньому. На їх думку Окр. Рада перешкоджає Відділам свобідно працювати, непотрібно обтяжує членок Відділів, що могли б свій час і охоту віддати власному Відділові. А в важливих справах Відділ все одно мусить звернутись до Централі, бо Окр. Рада не має для нього належного авторитету.

На щастя таких Відділів небагато. Але все ж ця їх постава сильно перешкоджає в праці. На заг. зборах Окр. Ради, або як їх досі ще звуть — Окр. З'їздах — дуже важко впровадити до Управи представниць таких Відділів, бо їм жаль делегувати сво-

їх активних працівниць. Також участь таких Відділів у засіданнях Окруж. Ради є мінімальна і з того виходить знову великий недолік — взаємна непоінформованість про працю й напрямні. І тому взаємини таких Відділів із Окр. Радою не розвиваються як слід.

Але і в інших Відділах, де немає такого наставлення до Окр. Ради, її роля ще не закріплена. Щоб виконувати свої, статутом визначені завдання, Окр. Рада повинна бути в тісному контакті з Відділами. Для цього не вистачає спільних засідань Управи раз у місяць. Управа Окр. Ради повинна відвідувати Відділи щонайменше з нагоди їх річних зборів, імпрез та інших виступів. Вона повинна різними способами слідкувати за їх діяльністю.

А тут показується, що Відділи собі не усвідомлюють цього. Запрошення на річні збори чи імпрези стали по кількаразовій пригадці напливати. Але контакту чи поради в організаційних справах Відділи не шукають і навіть немилю вражені, коли хтось з Управи Окр. Ради до цього змагає. Так немов би це було втручанням у їх сферу діяння, якого вони собі не бажують.

Добре, коли Відділ гарно розвивається і йде вперед. Але не завжди так буває. Тому засадничі Екзекутива й референтки Окр. Ради мусять знати, що в Відділі діється. Вони можуть приходити на місячні збори або засідання Управи і є в інтересі Відділу їх час від часу запросити. Це найкраще допоможе встановити контакт і закріпити становище Окр. Ради.

Напевне тих труднощів Окр. Рад у їх актуальній переміні є більше. Але ми вибрали тільки ті, що кидаються в вічі. Може в дальшому вдасться порухити й інші. Дарія Бойчук

Комітет Понево- лених Націй

Проголошення Тижня Поневоленних Націй було великим проявом зрозуміння їх недолі. Воно виявило увагу вільного світу для їх трудної ситуації і заманіфестувало моральну піддержку для їх визвольних рухів.

Але саме декларативне проголошення, що вже повторилося кілька разів, не вдовольняє. Кожна розпочата заява чи акція мусить розвиватися, йти вперед. Навіть не очікуючи потягнень чи кроків у бік поневоленних націй, а лиш кращого зрозуміння і прослідження їх ситуації.

Рік тому почались в американському Конгресі заходи коло створення сталого Комітету Поневоленних Націй. Від декларацій до студій даної проблеми — невеликий відступ. Але він допоможе утвердити цей вияв співчуття і зрозуміння. Він надасть йому тягlosti й сили.

Таку резолюцію вніс торік конгресмен Флад. Дотичної ухвали не вдалося провести, бо проти висловився Стейт Департамент. Цьогорічна сесія Конгресу дає знов нагоду для того. У січні ц. р. резолюцію піддержав конгресмен Дервінські з Ілліной. Її треба піддержати листами від одиниць і організацій.

Ось нове влячне завдання перед Відділами США. Висловити це домагання в короткому листі може кожна членка. Ще краще це зробити Відділ, опираючись на уступі статуту, що каже нам піддержувати „визвольні ідеї українського народу й інформувати американський світ про його визвольні змагання”. Аргументацію такого листа можна на підставі вище сказаного уложити. Зрештою кожна одиниця, кожен гурт має свій погляд на справу й його відповідними аргументами підкріпити.

Точніші інформації подамо в об'язку. Але цим звертаємо увагу нашого членства на цю важливу ділянку протикомуністичної дії, до створення якої теж може приложити своїх рук.

XIII. Конвенція США 29., 30. червня і 1. липня 1962

Тетяна Яблонська

У 1958 р. вийшла монографія цієї підсоветської мисткині, автором якої є Л. Владич. Книжка старанно видана, ілюстрована репродукціями праць мисткині, з яких деякі кольорові, свідчать про тонке відчуття барв. „З автопортрету художниці до глядача звернений глибокий, пильний погляд людини, яка живе змістовним життям і допитливо вдивляється в навколишній світ“. Ось якими словами розпочинається зміст книжки, що повинна дати нам мистецьку сильветку.

Першим учителем живопису Тетяни був її батько, учитель малювання в середніх школах Смоленська, Одеси, а згодом у Кам'янці Подільському. Дальшим етапом у ході мистецьких студій був живописний факультет Київського Художнього Інституту, де Яблонська вкоротці вийшла в число кра-

сих студентів. Вона талановита й вразлива та визначається цілеспрямованістю й суворою дисципліною праці.

Навчання Тетяни Яблонської в Інституті проходило в часі, коли закріплюються принципи соціалістичного реалізму та ведеться боротьба з „буржуазно націоналістичним ухилом“. Тому й працям Яблонської з того часу закидається захоплення творчістю французьких імпресіоністів і декоративне трактування форми. Професором Інституту був у ті часи наш заслужений мистець Федір Григорович Кричевський і його „погубним“ впливом у монографії чимало відведено місця.

Восени 1940 р. в Інституті проведено виставку робіт Тетяни Яблонської — першу в історії Інституту персональну студентську виставку. Це теж було виявом при-

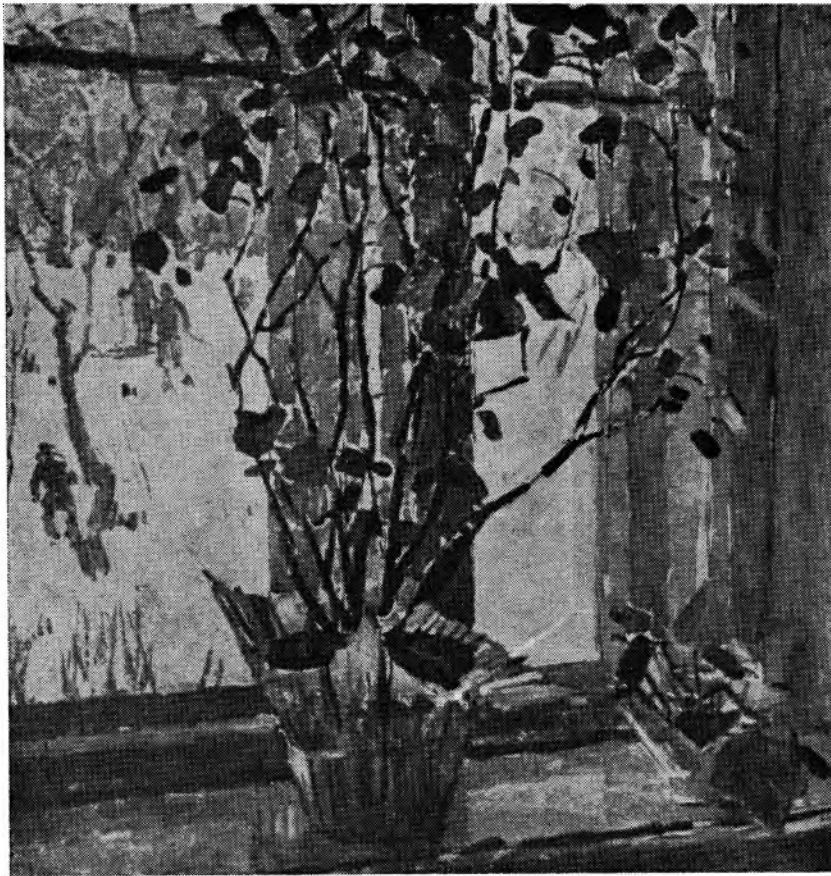


Тетяна Яблонська
Tetiana Yablonsky, leading painter
of Ukraine

знання для її таланту. Вибух війни перервав її дальший мистецький шлях. Роки війни Тетяна Яблонська провела на Поволжі, де, як пише автор, у колгоспі „пережила радість колективної праці“. Щойно по повероті до Києва взялася знов за пензель. Тоді постав ряд картин-пейзажів із тематикою улюбленого Києва. Але найбільшим осягом того часу можна вважати портрет Лесі Українки, що його виконала на замовлення театру російської драми. Це справді глибокий психологічний образ великої письменниці.

Перший вияв творчих сил мисткині по війні зустрів нещадну критику підсоветської преси за твори „Вечір на Дніпрі“, „На пристані“ і „Перед стартом“. Їй закинули, що „формальні кольорові шукання затулили перед нею образ людини“. І щойно коли вона в 1947 р. призналась у пресі до „імпресіоністичних гріхів“ та поїхала на колгосп по сюжети, тоді могла сподіватись успіхів. І справді! Її великий твір „Хліб“, що коштував багато студій, приніс їй у 1950 р. Сталінську премію. Він промостив Т. Яблонській дальший шлях, позначений більшими або меншими успіхами.

Критика прихильно відмітила її твір „У парку“, групу матерей, що сидять зимовим ранком поруч сплячих дітей. Картина на подібну



Т. Яблонська:

Зима за вікном

T. Yablonsky: Winter through the window

При кінці

II.

Тільки замкнулися двері за жінкою, а виття сирен, що відкликали алярм, сконало під весняним небом, як шпитальні стіни виповнилися чимсь зовсім іншим — веселим гомоном жіночих голосів. Закінчився сніданок, група молодих шпитальних медсестер, із директором та фройляйн доктор у центрі, верталися з кухні. І коли вони пристанули кінець сходів, перейшовши враз із теміні підвалу в ясне світло весняного ранку, то зробили враження групи русалок, які виплили на соняшний беріг із чорної глибини води. Бо хоч усі вони були в своїх шпитальних, буденних уніформах і тяжких воєнних черевиках, то в їхніх поглядах та рухах було щось інше, ніж шпиталь та війна. Вони начеб забули дійсність, переживаючи хвилину збірної ілюзії — весняного трансу. Так настроїла їх і весна, й атмосфера спільного, доброго сніданку, а надівсе присутність молодого офіцера, обвішаного медалями. А вони своїм блиском вичаровували в уяві колісь

тему „Весна“ показує групу дітей у міському сквері. Твір „Над Дніпром“, хоч жанровий, може найкраще характеризує її передачу пейзажу. Взагалі жанрові сцени з виявленням глибокого внутрішнього життя людини, даються Т. Яблонській легко. Настроєво вона малює дітей у різних ситуаціях. Натомість офіційні теми, як „На Дніпрі“ — спортивні змагання молоді, чи „На будові“ (праця будівельників) не знаходять вдалої розв'язки. Дарма, що між етюдами є й дуже талановиті.

Творчість Тетяни Яблонської здобула широке признання. Її твори можна було оглядати майже на всіх офіційних виставках ССРСР, влаштованих у вільному світі. І справді, її можна вважати одним із найбільших сучасних талантів України. Проблиски його пробиваються крізь натиск офіційного соцреалізму та накинenu тематику.

Др. Марія Кобринська

пережиті захоплення, і збірні німецькі, і свої особисті.

Але ілюзія, зроджена в ароматі кави й папросів, у блиску військових медалів, мусіла загинути в реальності соняшного світла. І першим враженням дійсності була постать Віри, яка, відпровадивши до дверей хвору жінку, все ще стояла посеред голю, зі слухавкою в руках, з голодом та втомою на обличчі.

— Фрау Доктор, чому ви не пішли з нами на каву? — облуда аж капала із солодких, звернених до Віри, слів Гертруди.

— Мала пацієнта, — відказала коротко Віра, силкуючись на спокій, бо вид ситих чімкень був надто тяжкостривний на її голодний шлунок.

— Пацієнта? Якого? — з великим заінтересуванням спитала Гертруда, повернувши вже цілковито з романтичного трансу до своєї справжньої ролі — неофіційного шефа шпиталю.

— Дифтерит, — сказала поволі та нерado Віра, відчуваючи, що більш ніодне слово не пройде їй крізь горло. Воно болоче стягнулося, наче б і в неї був дифтерит. Та Віра була свідомо, що це не інфекція, а страх паралізує її. Вона згадала, що дуже легкодушно залишила у приймальні на столі порожні ампулки зі сироватки і не зможе ніяк вияснити, чому вона дала таку кількість. Їй почало олов'яніти все тіло, від горла аж до п'ят і вона вже не могла ні говорити, ні ворушитись. При слові „дифтерит“ директор поглянув на неї і блідий відблиск заінтересування пробіг по його очах та обличчі. Та зараз же згас, обличчя збайдужніло, вузькі зіниці задивилися в пустку власної душі і він сказав:

— Обершвестер, про пацієнтів потім, тепер маємо куди важніші справи.

Віра стояла нерухомо, лиш очима слідкувала чи не зайдуть до приймальні. Але ні, спрямували кроки в іншому напрямі, їх троє, а сестри порозбігалися.

По хвилі параліч страху проішов. Віра зайшла до приймальні

та заховала до кишені порожні ампулки. Вона була свідомо, що це її не порятує, бо Гертруда докладно знала, скільки сироватки є в аптиці. Але хоч проволіче справу.

Тоді на сходах з'явилася огрядна жіноча постать і низький голос закликав:

— Фрау Доктор, ви ще не їли сніданку, заходьте до кухні! І в очах товстої, вусатої куховарки було весняне небо. — І щоб ви бачили, як він вимовно дивився на мене!

Звичайно Віра сміялася з добродушної старої діви, яка жила уявою, що всі в ній залюблені. Та сьогодні не до сміху їй було, бо її почав мучити страх. Він примістився у шлунок і не давав про себе забути, навіть після вииняково доброго сніданку.

З кухні Віра пішла на ранній обхід шпиталю, при чому зайшла до Горста. Хлопчина лежав в осібній кімнаті, байдужий до всього, що не було повітрям. Здавалося, що живі в нього тільки ребра, які раз-у-раз тяжко підносились під сорочиною та покривалом.

— Щоб тільки довго не мучився, — завважила досвідчена відділова сестра, бо і в неї не було сумніву щодо долі цієї дитини. Від її слів Вірі стало ще тяжче на душі. Вона вже була певна, що зробила велику дурницю. Нікому не помогла, а відпокутувати прийдеться. Не було надії ні на вудужання дитини, ні на те, щоб справа якось затерлася. Гертруда була надто всевідуша і надто рада поскаржитися на чужинців. А не повинуватися виразному розпорядженню — ще більш, ніж святотатство в її очах.

І тому Віра, закінчивши обхід, пішла до своєї кімнати з великим тягарем на душі. Двері на балкон, досі забиті цвяхами на зиму, були вперше відчинені. Вмить вона була на балконі. Шпиталь zostався поза дверми, кругом було лиш весняне повітря, свіже та соковите, як молодеча мрія. Весь світ купався в ньому і переставав бути дійсністю, а ставав об'явленням

нової правди. Її голосило і містечко внизу, виразне, аж до нереальності у весняній прозорості і розсміяне білими хмаринками небо вгорі. Кругом чорні ліси, заслухані в шум майбутнього листя.

Весняна краса зразу приголомшила Віру, розторгуючи їй душу, чимсь до болю рідним та водночас дуже чужим. Внутрішній неспокій заставляв її блукати зором по обр'ях, немов шукати ліку для себе. І несподівано вона найшла його. На блакитному небі зарисувалися три копули і три хрести на них. Цей простий образ, що був близькою такого ж образу, зарисованого в душі ще з дитинства, наче б знову відкрив перед нею браму її колишнього ясного світу. Вона увійшла в нього, не ворушившись з місця, бо той світ був сьогоднішнім весняним днем. У ньому кудись дівся її неспокій і вона відчула велику полегшу — звільнення від страху. Хоч нерозважний вчинок із сироваткою був увесь час в її пам'яті, то він уже не лякав її. Звідкілясь взялася певність, що їй нічого боятися. Почування безпеки було таке виразне в свідомості, як виразним був на небі зарис трьох бань із хрестами. Це дивувало Віру, вона не могла добачити будь-якої логічної пов'язаності у цьому, але не перешкоджало їй почуватися щасливою, позбувшись страху.

Хтось відчинив двері, її кликали до хворого. Вона нерado відірвала зір від обр'їв, три хрести заколивалися на небі і відпливли, з ними відплив кудись її ясний світ. Вона переступала шпитальний поріг із німим питанням, чи за тим порогом знову жде на неї страх? Та вона пройшла свою кімнату, переходила шпитальними коридорами і сходами на залю хворих, куди її кликали, а спокій та певність не покидали її. Страх залишився у весняних обр'ях і вона, рада з цього, зійшла до голю.

Посеред голю стояла Гертруда, вже одягнена до виходу в цю незвичайну полудневу пору. Вона дістала погані вістки з фронту про брата і мусіла відійти, заспокоїти матір. Бліда, перелякана фройляйн доктор снувалася по під стіни, немов не могла сприйняти чогось, що було конечністю. На

столі стояла невеличка скринька. Це прислали ліки з головного шпиталю. Гертруда на відхіднім доручила Вірі, щоб розпакувала їх та вписала до книги у присутності фройляйн доктор. І хоч Вірі здавалося, що вже лиш тонка нитка в'яже свідомість тієї лікарки з життям, все ж таки попрохала її з собою до аптеки. Там вона байдуже сприймала Вірині уваги щодо скупої кількості ліків. Чи ж є де лік, що pomoже Німеччині, коли конає велика їхня мрія та віра у фюрера? Хіба наркотик, і вона, вже зовсім стративши контроль над собою, розказала Вірі про довірочну розмову, яку сьогодні мали вона й Гертруда з директором. Ситуація Німеччини куди гірша, як про це загально говориться. Директор запропонував їм по смертельній дозі наркотику на випадок, якби вони хотіли скінчити самогубством, щоб не жити у приниженні по програній. Вона добровільно вибрала смерть, бо життя і так утрачає весь зміст.

Гертруда... та зразу вагалася, та врешті вони рішили, що приймуть отруту разом у хвилині, коли вороги дійдуть до міста.

— Хто дійде до нас, большевики чи американці? — спитала Віра, бо це її найбільш інтересувало.

— Нікому невідомо, ми посередині, — відповіла кандидатка на смерть. — Та мені байдуже, — додала, — фюрер, ах фюрер, як він міг дійти до цього?

Фюрер був великою любов'ю її життя. Колись давно, студенткою, вона зайшла на віче, де він промовляв, тоді ще у змаганні за владу. І вона попала у цілковитий полон його фанатичних слів та очей. Життя для неї замкнулося бажанням допомогти йому, на особисте не залишилося місця. Вона зірвала з нареченим, що враз видався їй блідим та немичним, та мріями про родинне життя, які були в неї досі. Весь свій час посвятила науковій та партійній праці. Також опікувалася сиротин-



цем, хоч не любила дітей. Діти були надто близькі життя і нераз будили в неї сумніви щодо правильності колишнього рішення. Та вона робила все, чого вимагав від неї „фатерлянд“. А недавно приїхала сюди з Берліну з евакуованим сиротинцем. Тому сьогоднішня ситуація Німеччини, коли програна була вже лиш питанням часу, стала банкрутством її життя.

Ліки розпаковано. Віра зладила скупку листу і дала їй підписати фройляйн доктор. Та, хоч їй було байдуже все на світі, таки перевірила листу перед підписанням, і, глянувши на годинник, відійшла. Доходила дванадцята, час обіду в її сиротинці, через вулицю від шпиталю. Віра слідувала за нею зором крізь вікно і здавалось їй, що нитка, яка в'яже фройляйн доктор із життям, зміцніла.

Прошло два дні, а в них стільки почувань, подій, вражень, що вистачило б і на два життя. Ще декілька разів весняна погода змінялася сніжною хуртовиною або небо зникало під залізними крилами. Раз за разом діставали істеричних атак хтось з обслуги чи старших пацієнтів. Порожні ампулки з ніде незаписаної сироватки все ще лежали у Віри в кишені і ніхто не був ними заінтересований. Небагато помогли вони малому Горстові, що весь час знаходився на пограниччі життя й смерті, як і його батьківщина. А стан матері, що лежала у головному шпиталі, був неменш важкий. Кожного дня, а то й декілька разів денно, дзвонили звідти, чи живе хлопець. Сказано було, що вістка про його смерть добила б матір, хоч у неї і так небагато надій на життя.

Третього дня рано прийшов післанець із головного шпиталю і приніс гроші для персоналу — тримісячну платню наперед. Ніхто не радів ними, неодні пальці дрижали, підписуючи відбір. А тоді він згадав, що має ще щось. Ще один двадцятимарковий банкнот, що його передала для Віри когось мед-сестра з допискою, що ці гроші залишила їй мати Горста. Вона померла вночі, а до смерті вірила, що її дитина видужає завдяки сироватці. Віра

взяла гроші, смішно малу суму в порівнянні до щойно одержаної виплати і відчула велике задоволення, що дорогоцінна сироватка таки не зовсім змарнована.

Дивна тиша була того дня над містом. Ні разу не загули сирени, не задзвонив телефон, навіть діти чомусь не плакали. Коло полудня з'явилася у шпиталі мертвецьки бліда фройляйн доктор і сказала одне слово:

— Сталось!

Всі, ніби на команду, опинилися на плоскому даху та мовчки спостерігали, як до пустого, мов вимерлого на чуму містечка, наближалось кілька мотоциклів. Не впав ні один постріл, партія рішила віддати це місто шпиталів без спротиву. Мотористи зближались і по хвилині вже можна було їх розпізнати у прозорому весняному повітрі. Це були американці, молоді хлопці, між ними один чорний. Здала показався відділ танків. Німкні мовчки похилили голови, сприймаючи долю і пильно скриваючи вогники в очах, свідомі, що це не вогні ненависти. Бліда, аж прозора фройляйн доктор сказала:

— Обершвестер, ходімо, бо буде пізно...

Дехто поглянув на неї, не знаючи в чому справа. Лише Віра знала, про що мова.

— Я... я не можу залишити шпиталю, ви йдіть, а я зараз прийду, — говорила якось непевно Гертруда, впяливши всі пальці у балюстраду даху.

По хвилині Віра гляділа, як самітна біла постать переходила вулицю і думкою прощалася з нею навіки. І Гертруда дивилася, немов зі страхом, що та ще оглянеться, киваючи на неї, і повторяла потихо.

— Я ж не можу залишити шпиталю, не можу...

А коли фройляйн доктор замкнула за собою двері сиротинця і, мабуть, життя, Гертруда відітхнула з полегшою та сказала зміеним голосом:

— Сестри, всі на свої місця. Наразі ніяких змін у шпитальній рутині. Фрау Доктор, заходьте до мене, у мене є вино, вип'ємо по чарці на відвагу.

Але Віра подякувала. Вона й так була пів'яною переживання-

ми останніх днів і радо залишилася самотною на даху, вдвляючися в обрії, як в одверту книгу майбутнього. Хоч не зміла читати з тієї книги, але з прозорої далечини, зі спокійної силуетки трьох копул з хрестами, якась відвага та надія входили в неї.

Тут вона згадала фройляйн доктор і глянула через вулицю на той будинок, з якого так часто виходила знайома постать у білому. Враз Віра протерла очі, вона ще була певна чи це дійсність чи галюцинація. Знайома, дуже знайома постать у білому скрадалася по під стіну і волікла за собою тяжкий, не під силу собі, мішок. За хвилину постать зникла за стіною, а Віра стояла збентежена, не знаючи, що думати. Колись, у середньовіччі, могла б уява так змалювати душу померлого, що воліче за собою тяжкий мішок гріхів. Та в нашому скептичному двадцятому сторіччі!

Не рішивши нічого, Віра пішла на відділ з думкою поглянути на Горста. В його кімнаті, ясно освітленій весняним сонцем, було врочисто тихо. Він спав. Тільки його ребра не підносилися, як завжди, покривало не ворушилось. Віра підійшла ближче. На його обличчі була вперше весняна усмішка. Він уже не жив. На коридорі при вікні тихо схлипувала відділова сестра. Та вона не оплакувала Горста, бо навіть не знала, що він помер. Це по шпиталі розійшлася вістка, що директора вже немає між живими. Залишилася лиш порожня шафка для наркотиків, до якої він мав ключа.

Той весняний день був вийнято довший. Очікування чогось невідомого втомлювало всіх до краю, а брак алярнів нервував більше ніж виття сирен. Та нічого не сталося впродовж дня, а понадвечір до шпиталю зайшла, наче б крадькома, фройляйн доктор, жива, тільки постаріла. Вона збентежилася, зустрівши віч-на-віч Віру, що привітала її словами:

— Як гарно бачити вас між живими! — і було трохи глуму в тих словах.

— Я ще не знаю, що буде зі мною, — відповіла непевнено (Докінчення на ст. 8)



Галина Синенька

Halina Synenka won first award of the "Chicago American" for her essay on electoral college of U. S.

Щороку в тій порі часописи рясніють вістками про успіхи нашої молоді. Короткі нотатки говорять про признані стипендії чи здобуті нагороди. Хто вони, оті щасливі дівчата, що так гарно заповідаються?

Візьмемо під розгляд дві з них, що дістали нагороди, хоча живуть в інших осередках та цікавляться іншими ділянками. Але є в них щось спільне й ота незаступна цінна прикмета принесла їм нагороду.

*

Галина Синенька — уродженка Ярослава. Малим немовлям виїшла з батьками на еміграцію і своєї Батьківщини зовсім не пам'ятає. Дорога провадила її через табори скитальщини до Америки, де замешкала в Шикагу. По закінченні початкової школи з добрим успіхом, вона перейшла до середньої, яку закінчує цього року.

У 1960 р., саме по закінченні президентської виборчої кампанії, щоденник „Ди Шикаго Америкен“ розписав конкурс на тему „Чи нам потрібні електоральні колеґії?“ Це торкалось тоді актуальної проблеми потвердження виборів, що не зовсім залежать від маси виборців, а опираються таки на волі електорів. Конкурс був призначений для середніх шкіл Шикага й

Успіхи молоді

околиці, щоб почути думку молодого покоління про цю справу.

Із сотень і тисячів статей, що наспіли, щоденник нагородив працю Галини Синенької. Нагород було шість, але вона було єдиною дівчиною, що її дістала. Коли вислід проголошено, шикаґівська публіка могла прочитати цей есей у щоденнику. Його характеризує докладне знання справи, влучність аргументації і зв'язка побудова. На думку авторки слід Колеґію Електорів перебудувати, щоб достосувати її до потреб сьгоднішнього часу.

Галина Синенька думає студіювати соціологію. Зацікавлення політичними проблемами скеровує її в ту ділянку, де своїм знанням та інтуїцією зможе принести велику користь. Із рідної хати й Пласту вона винесла достатнє знання про Україну, яке зможе примінити у своєму дальшому шляху.

*

Зореслава Колінко була в останній класі середньої школи, коли почула вістку про контест Укр. Роб. Союзу. У столітні роковини Шевченкової смерті контест закликав середнєшкілну молодь до написання життєпису Поета.

Молоду Зореславу, або, як її кличуть вдома, Зірку, зворушив цей заклик. Адже змалку вона виростала під впливом віршів великого поета. Народжена в Дрогобичі, вона ще маленькою виїхала з батьками з України. Але в парохіяльній школі у Філадельфії і в школі українознавства там же, вона пізнала життєпис Т. Шевченка та його твори. Тепер треба було поглибити це знання й по-своєму його передати.

Твори Т. Шевченка під редакцією Л. Білецького в 4-ох томах стали підставою її студій. Те, що знала перед тим доривочно, тепер упорядкувалось. Постать Поета станула перед нею в усій своїй величі. Вразила її особливо його скромність. Раз-у-раз він сподіється й чекає у своїх творах великого провідника, „нового Вашингтона“ із „праведним законом“, не з'ясовуючи собі, що це він став надхненням і „законом“ для українського народу.

Солідна праця Зірки Колінко знайшла признання. Стипендійна Комісія дала їй першу нагороду й видрукувала есей у чч. 25—28 „Народньої Волі“.

Закінчивши середню школу в 1961 р., Зірка Колінко стала студіювати англійську мову в Темпл університеті у Філадельфії. Рівночасно записалася на Курси Української Літератури при Пеннсилвенському університеті.

Молода студентка є членом Укр. Студ. Клубу при своєму університеті, Укр. Студ. Громади й Т-ва Укр. Студентів ім. Міхновського (ТУСМ). У цьому останньому стала пресовою референткою.



Зореслава Колінко

Zoreslava Kolinko won the scholarship of the Ukrainian Workingmen Ass'n for her biography of Taras Shevchenko

**

Так виглядає наш молодий громадський і фаховий доріст. Його ріст і формування пройшло вже поза нашою Батьківщиною і в лідході та стилі це завважується. Але своїм відчуттям вони тісно пов'язані з українською громадою. З неї черпають вони багато спонук для свого духового росту і це каже нам сподіватись ще крашого вислїду в майбутньому.

ПРИ КІНЦІ

(Докінчення зі ст. 6)

фройляйн доктор, — я ждала на Гертруду, вона не прийшла, а мені подарували мішок картопель. Ви знаєте, яка ціна бараболі в наш голодний час, не можу ж я його залишити.

Віра розсміялася, вперше від довгого часу. Та вона розуміла, що бажання життя завжди запалюється найсильніше в небезпеці.

Заспокоївши нерви сміхом, Віра пішла нагору до своєї кімнати з бажанням виспатися по стільки недоспаних ночах. Та довго не могла заснути. Поза її замкненими повіками снувалися різні образи. І Горст був між ними, що розлучливо вдихав повітря, відтак на зміну блаженно усміхався на руках матері, мертвої, але щасливої. І Гертруда, чи не Гертруда, бо вона постійно відвертала обличчя, показуючи лиш русяві кучері, на колінах якогось американця. І фройляйн доктор, що обидвома руками заїдала бараболу в мундурах з великої миски перед собою, а лущини кидала на образ фюрера на підлозі. А може то не був фюрер, лише директор? І ще багато інших образів, викривлена суміш пережитого та відчуженого, зроджувалися в темряві закритих повік і не давали їй заснути. Вона вже хотіла встати, пошукати на сонного ліку для себе, тільки трохи лінувалася. А що небо любить лівих, так воно зіслало їй на сонний лік. Зашелестіло кругом і почав подати перший весняний дощ. Він зразу змив химерні образи, потім всю дотеперішню дійсність і на світі вже не було нічого, крім шуму весняного дощу. А десь далеко за ним, у безмежному сірому мряковинні, творилася нова дійсність.

НА ПАМ'ЯТНИК Т. ШЕВЧЕНКА

З-поміж пожертв Відділів на пам'ятник Т. Шевченкові у Вашингтоні слід відмітити пожертву 18 Відділу США в Джамейці у сумі 50 дол., тому що цей Відділ малий (13 членок) і через вік членок не надто активний. Проте виявив розуміння для почину такої ваги. Це вже 12-ий Відділ США, що складає таку суму.

Також 44 Відділ США у Філадельфії пожертвував 20 дол. на пам'ятник.

НОВІ КНИЖКИ

Уляна Кравченко: Хризантеми. повість. В-во Миколи Денисюка. Мист. оформлення О. Мошинської. Із передмовою Р. Завадовича. Ст. 413. Ціна 3 дол.

У цьому автобіографічному творі авторка описала своє дитинство й юнацькі роки у Миколаєві над Дністром. Шукання молодого душі, боротьба з оточенням і молодечі пориви кохання — це головні теми повісти. Для біографії поетки твір має велике значення.

Спогади про молоді літа, написані у пізній старості, мають усе щось нереального в собі. Такими й є ці етапи духового розвитку. Зате картини малого міста враз із його історичним минулим, живо встають перед читачем.

Альманах „Гомону України“ на рік 1962. Торонто 1962. Обгортка роботи Б. Стебельського. Ст. 270.

Об'єднання Жінок Ліги Визволення України святкувало недавно тому 10-ліття свого заснування. Роковини ці відмітило влучним способом, даючи в календарі перегляд праці організації.

Чільні діячки організації розглянули тут поодинокі її аспекти. Перший Провінційний З'їзд ОЖ ЛВУ у 1957 р. і цілоденний дитячий садок показують замітні її сторінки. А історія праці 22-ох Відділів дає достатній матеріал, щоб оцінити силу організації.

Цей уважливий і точний спосіб відмічення одного етапу заслугує на признання. Л. Б.

ГОСТІ В ЦЕНТРАЛІ

У березні відвідав новий будинок США відомий громадсько-культурний діяч із Клівленду проф. Леонід Бачинський. Прибувши на похорон пок. Отамана Н. Гірянки до Філадельфії, проф. Бачинський зайшов також до Централі США, щоб зустрітись і поговорити. При цій нагоді нав'язав особистий контакт із редакцією Нашого Життя, якого співробітником є вже довгі роки.

У тому ж місяці відвідала нас молода піяністка Люба Жук із Канади. Користаючи з її концертного турне редакція Нашого Життя запросила молоду мисткиню оглянути новий будинок США та розказати про свої виступи й пляни.

ВИСТАВКА ЖІНОЧОЇ ТВОРЧОСТІ

Запити, що наспіли у зв'язку з цією виставкою, говорять про живе зацікавлення нашого творчого жіноцтва. До письменниць, що видали в рр. 1959—1962 свої твори й до образотворчих мисткинь, що проявили себе в тому часі в ЗДА, звернулись ми окремим запрошенням. А всіх, що плекають народне мистецтво, себто вишивальниць, керамікарок і писанчарок запрошуємо оцим закликком надіслати свої вироби.

Найкращі вишивки, кераміка й писанки будуть відзначені окремою грамотою. Тому прохаємо прислати їх під псевдонімом, залучивши справжнє прізвище в запечатаній коверті.

Всі твори наших мисткинь слід прислати до 10. червня 1962 на адресу Централі США з допискою „Виставка Жіночої Творчості“.

КОМІТЕТ ВИСТАВКИ ЖІНОЧОЇ ТВОРЧОСТІ

ПАМ'ЯТІ ОЛЕНИ ТЕЛІГИ

Роковини смерті поетки пронесли живим відгомонам по всіх наших осередках. Її героїчна постать викликає пошану. Музика Федір Євсевський підложив музику під її слова „Усе — лише не те“ а маляр Петро Андрусів нарисував її портрет. Заходами Українського Золотого Хреста появилася збірка її поезій.

Відділи Союзу Українок Америки, що носять її ім'я, бажали теж причинитись до увічнення пам'яті поетки. 20 Відділ США у Філадельфії зложив 10 дол. на видавничий фонд США з наміром розмноження композиції й портрету. Дальші Відділи імени Олени Теліги напевне піддержать цю шляхетну ініціативу, що відзначить мистецьким твором 20-ліття смерті поетки.

ЗАМІСТЬ ПОДАРУНКУ

З нагоди уродин голови нашого Відділу, дорогій п-ні Ользі Гарванко передаємо побажання всього добра, а замість подарунку — складаємо 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Членки Управи
54 Відділу США у Вільмінгтоні, Дел.

На видатному пості

Через нашу пресу перейшла недавно тому вістка про те, що д-р Богдана Салабан йменована асистентом - директором стейтового шпиталю в Бофало. Це вперше в тому шпиталі жінка-лікар зайняла таке місце.

Д-р Богдана Салабан добре відома серед української пластової громади. Українське жіноцтво Торонта й Філадельфії мало нагоду оцінити її доповіді на виховні теми, коли вона включилась у працю Виховних Семінарів там же. Тому радо скористали ми з її приїзду, щоб провести розмову.

Пані доктор прибула до Америки в 1950 р. Відбувши обов'язковий рік внутрішньої служби в шпиталі Мерсі у Бофало, вона перейшла на теперішню свою спеціальність. У 1954 р. закінчила окремий вишкіл спеціалізації в ділянці психіатрії і від того часу вела відділ позашпитальних пацієнтів. По восьми роках праці її шлях завершився цим новим чільним постом.

Отак у коротких зарисах поданий професійний шлях талановитої спеціалістки. Та читачок Нашого Життя напевне більше цікавить ця виняткова постать. Як вона формувалась і чому це завдячує?

Д-р Богдана Салабан народилась у сім'ї Ставничих у Яворові. Її мати й батько були гімназійними вчителями й тому в сім'ї плекались інтелектуальні інтереси. До часу бойкоту Львівського університету її мати студіювала медицину. Богдана, або як її звали, Данка, змалку мріяла про ці студії. У цьому званні здавалось їй, найкраще зможе розгорнути свої сили. А тому, що ці студії в колишній Польщі українцям були тяжко доступні, виїхала до Грацу.

Тут, у цьому приальпійському місті пробігли її студентські роки. Акад. т-во „Січ“ гуртувало невелику групу студентів-українців, що окрім своїх студентських інтересів вдержували пильний зв'язок із централею у Від-

ні і рідним краєм. Закінчивши медицину напередодні другої світової війни молода лікарка звернулася до спеціалізації в окулістиці, де жіноча точність і терпеливість дає такі гарні висліди. Та й особисте життя вимагало свого — д-р Богдана одружилась.

Народження донечки Дори перервало спеціалізацію на якийсь час. Але незабаром молода лікар-



д-р Богдана Салабан

Dr. Bohdana Salaban was named assistant director at Buffalo State Hospital

ка повернулася до фахової праці. По закінченні війни пам'ятаємо її в таборах Бад Верісгофен, Діллінген і Авгсбург, де лікувала переміщених осіб.

Переселившись до Америки, вона вибрала психіатрію спершу з конечности, а потім із замилювання, відкривши, що її медичний та життєвий досвід, душевна рівновага і давнє зацікавлення виховними та психологічними проблемами знайшли тут особливо корисне примінення.

Складні захворювання нервової системи й умові забурення — це непроглядна ділянка, що вимагає щораз більшої й докладнішої уваги. Спеціальний вишкіл поглибив її фахове знання й зацікавив дослідями. Згодом притягнули лікарку-психіатра на працю клінічного інструктора в медичному факультеті в Бофало, а далі на

пост викладача факультету Суспільної Опіки там же.

Помимо цього професійного навантаження пані доктор не зрікається своїх громадських обов'язків. Ще з молодих літ в'яжуть її зв'язки з Пластом, в який вона також впровадила свою донечку. І так у розбудову цієї виховної установи вона вложила багато сил у місцевих відділах та у провідних органах Гол. Пластової Старшини. Своім виховним досвідом служить також українським матерям. На її виступі в Торонті (тема „Виховні труднощі шкільного віку“) було рекордове чисто слухачок і слухачів.

Стільки про фахові успіхи. А відпруження чи розвага? Пані доктор знаходить її у мистецтві, товаристві приятелів, у прогулянках і мистецьких імпрезах. Всі концерти чи виставки картин мають у ній вдячного відвідувача. Українське народне мистецтво вона високо цінить і примінює у своїй гостинній хаті, де все радо бачить своїх пластових і непластових приятелів.

Але не забуваймо й про подорожі! Недавно тому вона переїхала власним автотранспортом західно-європейські країни, щоб їх показати дочці, молодій студентці. Чудові краєвиди, цікаві люди, великі простори залишили багато вражень. І велику охоту йти даліше вперед!

Отака сільветка нашої видатної жінки-спеціалістки. На цьому місці бажаємо їй теж дальших успіхів на своєму шляху!

Л. Бюра

НА ВИХОВНИЙ ФОНД ІМ. ГАННИ РАКОЧОЇ

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу нашої вчительки бл. п. Ганни Ракочої, ми, бувши учні Чортківської гімназії, складаємо скромні датки на виховний фонд її імені при СУА. Зложили — по 3 дол. пп. Л. Соробей, О. Бойко, В. Криворучка, М. Дитиняк, М. Богонос, І. Кухаришин, О. Пшоняк; по 2 дол. — Г. Процьків. Разом 23 дол.

О. Пшоняк, Едмонтон

ВИХОВНИЙ ФОНД ім. ГАННИ РАКОЧОЇ

У відповідь на проголошення того фонду відгукнулись учні покійної вчительки. Пам'ятаючи її патріотичну поставу в Чортківській гімназії вони бажають оцим датком звеличати її пам'ять і докінчити розпочате виховне діло. А ним є в першу чергу — дитячі світлички при Відділах США. Вони потребують навчального матеріалу, рисунків, нот і відповідного устаткування. Тому жертвуйте на Виховний Фонд ім. Ганни Ракочої при США!

3 листів до Редакції

ДВІ МАЛЕНЬКИХ ЗАВВАГИ

На припоручення моєї дружини пересилаю 4 дол. на передплату Нашого Життя, а від себе (в секреті перед дружиною) 1 дол. на пресовий фонд. Ваш напругу дуже цікавий журнал перечитую „від дошки до дошки”.

Одначе прошу дозволити мені висловити на Вашу адресу дві маленькі завваги.

1. Невже воно таке важне для історії України, котра з пань секретарювала на зборах Відділу США і „в'язалася зразково зі свого завдання”, щоб треба спростовувати і перепрошувати?

2. Чи не могла б редакція подбати про довірених людей на місцях, що правдиво й без зайвого „кадила” інформували б її про імпрези Відділів? Офіційні дописувачі нераз так пишуть, що виглядає, наче б на імпрезі не були або самі не вірять у те, що пишуть.

Ваш Приятель

УЛЮБЛЕНА КНИЖКА

подаємо відгуки читачок на нашу анкету. Деякі з них такі обширні, що користуємось тільки уривками з їх вражень. Це свідчить про живе зацікавлення книжкою й охоту поділитись прочитаним. Чи не варто призадуматись над заснуванням Гуртка Книголюбів у кожному нашому осередку?

Із останніх наших видань, які я мала нагоду прочитати, хоч. відмітити ці три книжки.

„Альбатроси” Оксани Керч — це єдина книжка, що в легкій формі, ду-

же елегантно й дотепно показує нам нашу богему. Рівночасно описує рідний край і красу його природи. В цій книжці наші мистці є людьми світового масштабу, що однаково добре почувуються в Парижі, у Львові і... в Сновидові.

Таку саму вартість має книжка Ю. Тиса „На світанку”. Молоді дівчата-пластунки з захопленням прочитували „одним духом” цю книжку. Видно, що в такий спосіб подана історія нашої літератури найскорше доходить до нашої молоді, а це для нас найважливіше.

„Три ровесниці” Ірини Книш я сапрочитала за одну ніч. Дивуюся, як авторка могла зібрати такий багатий матеріал, добре його опрацювати і в такий легкій та культурній формі подати.

О. Соневицька

Мені дуже подобалась повість О. Назарука „Роксоляна”. Подивляю героїню її Роксоляну, як вона зуміла відтягнути султана від многоженства й запровадити лад на султанському дворі.

Люблю читати також „Мотрю” Б. Лепкого. Подивляю любов, перемішану з пошаною, яку відчувала Мотря до гетьмана Мазепи.

Третьою улюбленою книжкою є „Марія” Самчука, а найбільше подивляю її фанатичне замишування до господарства.

Анастасія Біловус

Коли питаєтесь про найкращий твір, то таким вважаю „Провалля” Ярослави Острук. Там описані часи, яких ніхто з авторів дотепер не торкався.

Кароліна Тесля, Гартфорд

Хор „Ластівка”

Хор 66 Відділу США в Нью-Гейвені має вже свою довшу історію. Постав він у березні 1956 р. зараз після заложення Відділу США. Згідно з пляном праці, що його виготовила тодішня культ.-освітня референтка п-ні Марія Гижа Відділ підготовляв першу велику мистецьку імпрезу „Показ народньої ноші”, переплетений музичними точками. Тоді й зродилася думка спробувати власних сил і створити хор. До цього були сприятливі умовини. Тодішній склад Управи був дивним збігом обставин майже весь у руках

ПОДЯКА
П-ні Євдокії Дичко-Блавацькій висловлюю щире подяку за вістку в радіопередачі, а неприйнятий гонорар в сумі 5 дол. складаю на фонд „Мати й Дитина”.

Марія Сухарева, Філадельфія

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Ганни з Ракочих Білинської складаю 10 дол. на виховний фонд її імені.

Іван Іванишин, Торонто

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Ганни з Ракочих Білинської складаю 5 дол. на виховний фонд її імені.

Роман Дряжньовський
Тінок

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу товаришки з Перемиського ліцею бл. п. Ірини Негребецької складаю 5 дол. на Фонд „Мати й Дитина”.

Марія Пеленська
Пітсбург

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свічку могилу бл. п. Ганни з Ракочих Білинської складаю 5 дол. на фонд „Мати й Дитина”.

Марія Кузів

НОВЕ ВИДАННЯ

д-р Антін Княжинський
**Творчий шлях
Лесі Українки**

Накладом Комітету Побудови
Пам'ятника у Клівленді

Ціна 1 дол.

Замовляти у Централі США



Жіночий хор „Ластівка” при 66 Відділі США у Нью Гейвені:

Від ліва до права: пп. О. Лісевич, Л. Козюпа, В. Гусак, І. Гриневич, Л. Кизик, Е. Добчанська, А. Васілевська, Т. Яхницька, акомпаніаторка, М. Гижя, диригентка, Г. Грогоза, О. Горечко, М. Міковська, О. Томоруг, Р. Яхницька, референтка хору і голова Відділу, М. Рудницька, Е. Міковська, Г. Лісевич, М. Старжик, М. Вергун, Бракує трьох хористок — пп. М. Равлик, С. Бриньовська, М. Косович.

Women's choir of UNWLA Branch 66 in New Haven, Conn.

„Місяцю, князю“ і багато інших. Відтак п-ні Гижя згармонізувала на жіночий хор церковні пісні, Службу Божу, колядки, а далі пісні народні, стрілецькі й повстанські.

Перші виступи хору йшли під орудою дириг. Сороки, що помімо браку часу з чемности перебрав диригентуру. Та коли нам приходилось частіше виступати, особливо перед американською публікою, виринуло питання, чи п-ні М. Гижя, що своїм драматично-ліричним сопраном прикрасила цілий хор, не мала б зректися співи й перейняти диригентуру? Хоч жаль було втрачати такий голос, проте ми всі змагали до того. Непересічний музичний талант і освіта п-ні М. Гижої давали запоруку, що хор завдяки її веденні виб'ється на передове місце. При тому це лежало в пляні праці культ.-освіт. референтури — знайомити американський світ із осягами нашої культури.

Фортеп'яновий супровід перебрала молоденька піяністка п-на Тая Яхницька, учениця вищих класів школи п-ні Софії Попель. Вона може з жертвою зі своєї сторони була все на заклик, коли хор її потребував. І так почалась наша праця під проводом

диригентки. Хор склався з около 20 осіб. Все це наші колишні добрі солістки зі старого краю і багато співачок із гарними голосами, американок українського походження. В останньому часі добрано до хору кілька молодих сил. Вибрана референткою хору п-ні Р. Яхницька ще з 1957 р. виконувала совісно прийняті на себе обов'язки, а було і є їх чимало.

Незабаром виринула перед хором проблема строю. Досі виступали завжди в білих блюзках і чорних спідницях. Та хотілось придбати якийсь стилізований народній стрій. Тут пішла хорів на руку референтка нар. мистецтва п-ні П. Витвицька. Виготовила плян стилізованого строю з Покуття — вибрала взори, покроїла матеріал і враз із канвою передала кожній членці хору до вишиття. А коли саме тоді організація Американських Дочок Революції запросила нас дати показ народньої ноші в Гартфорді в 1958 р., хористки скоро взяли за вишивання. Впродовж кількох тижнів багаті городенські взори були вишиті і всі сорочки разом із підтичками пошиті безкорисно п-ні Витвицькою з допомогою п-ні Васілевської. Трудна проблема вирішила з обгортками.

Мистецька референтка і деякі хористки бажали чорних, перетиканих золотими нитками, більшість заявила за темночервоними, як їх носять на Покутті. Тут допомогла п-ні Пушкар, посилаючи з Філадельфії різні пробки тканин. До строю придбали ми темночервоні корали, чорно-червоні косички до волосся і так завершили його.

З бігом часу хотілось придбати хорів якусь назву. Ми придумали „Ластівку“, що в'язала б нас із рідним краєм. Як і ластівки, покинули ми його, щоб співати на чужині про його красу.

І так хор „Ластівка“ працює вже близько 6 літ. Завдяки своїй диригентці він зіспіваний, дисциплінований і завжди готовий до виступів. Очі хористок слідкують за руками диригентки, ловлять кожен її рух, кожен погляд очей і вираз її обличчя. Сама чутлива, п-ні Гижя вмє передати це чуття й хористкам.

Про виступи нашого хору не будемо згадувати, бо вони були описані в нашому журналі. Та історія його зможе заохотити й інші осередки творити такі гуртки шляхетної і культурної праці.

Олена Томоруг
пресова референтка



ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Нью Йорк, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що невмолима смерть забрала з наших рядів дві членки, а це Марію Шевчук і Анастасію Греськович.

Бл. п. **Марія Шевчук** була нашою доброю і примірною членкою впродовж 30 років. Похорон її відбувся 26. грудня 1961 р.

Бл. п. **Анастасія Греськович** упокоїлась 28. січня 1962. До 3-го Відділу СУА належала 27 літ, була активною членкою і передплатницею Нашого Життя цілий час.

Членки нашого Відділу віддали обом Покійним останню прислугу, беручи участь у поминах і похоронах. Вічна пам'ять Вам, дорогі Посестри, нехай Господь Бог прийме Вас до себе, а земля вільної Америки хай легкою Вам буде!

М. Д.

Ньюарк, Н. Дж.

Недавно тому перейшла крізь нашу пресу вістка, що відійшла у вічність загальнолюблена й ша-

ПОВІДОМЛЕННЯ

Виконавши намічене нами завдання — двигнення пам'ятника Лесі Українці в Українському Городі Культури у Клівленді — і видавши у 90-річчя народин поетки твір д-ра А. Княжинського „Творчий шлях Лесі Українки” — закінчуємо нашу працю. Оцим складаємо щирю подяку всім, що якимнебудь способом причинились чи допомогли нам у цьому ділі. Історію засновання й діяння нашого Комітету подамо у Програмовій Книжці XIII Конвенції СУА; там буде також вміщений точний список усіх жертводавців. Існування Комітету Побудови Пам'ятника Лесі Українки оцим закінчуємо.

За Комітет Побудови Пам'ятника Лесі Українки
Катерина Мураль — голова Михайлина Ставнича — секретарка
Ганна Гавриляк, Параскева Баранська, Ярослав Данилевич
Євгенія Дубас, Ірина Кашубинська

нована всіми **Климентина Банах**, у 87 р. життя. Покійна була вчителькою на рідних землях і матір'ю трьох синів, що зійшли передчасно в могилу. Два з них поклали своє життя за Батьківщину і цим покійна мати гордилась. По переселенні до Америки замешкала в Ньюарку. Хоч не мала біля себе нікого з рідні, проте не померла самотно, а оточена любов'ю приятелів. Із жалем провела її українська громада в останню дорогу.

Вічна Їй Пам'ять!

У Львові померла 16. січня 1962 по довгій недузі **Ірина Негребецька**, бувша вчителька Вишого Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Перемишлі, а від 1945 р. Державної Консерваторії у Львові. Її довголітня педагогічна праця придбала їй широкую популярність. Довгі роки вона акомпаніювала хоріві „Боян“ та всім солістам, що виступали у Перемишлі. Нераз виступала, як солістка на концертах, при чому найрадше виконувала твори свого вчителя Василя Барвінського.

В останню дорогу провели її учні й музики Львова.

Ч А С Т О Г Р О Ш І !
ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. д-р Мирона Долинського складаю 10 дол. на фонд „Мати й Дитина”.

Олена Лонкевич, Рочестер

У змагу за Наше Життя

Наші читачки в останньому часі гарно попрацювали. Цілий ряд їх приєднав уже по 5 передплатниць і має право на нагороду контесту — нову передплату журналу або книжок видання СУА вартости 5 дол. Це є пп. **Марія Баб'як**, Філадельфія (48 Від. СУА), п-ні **Флоренція Дорошенко**, Ньюарк (28 Від. СУА), п-ні **Софія Горобець**, Брандфорд. п-ні **К. Качмарська**, Ларгс Норт, п-ні **Євгенія Онишук**, Трентон (11 Від. СУА), п-ні **Теодозія Стельмах**, Дітройт (63 Від. СУА), пп. **Уляна Терлецька** і **Орися Гарасовська** з Шикага (22 Від. СУА), п-ні **Анастасія Вокер**, Дітройт (37 Від. СУА). Оцим прихильницям нашого журналу складаємо щирю подяку!

Придбали нових передплатниць в останньому часі:

Марія Баб'як, Філад. (48 Від.)	1	Мир. Петришак, Місс. (16 Від.)	3
Осипа Блюй, Випани (61 Від.)	1	Софія Покотило, Міннеаполіс	1
Христина Дребич, Гилсайд	1	Ірина Радзикович, Лейквуд	1
Теодозія Глушок, Трентон	1	Ірина Русак, Роч. (47 Від.)	1
Софія Герасимович, Фил. (20 Від.)	1	Неонілія Сасик, Шикаго	1
Я. Головка, Брандфорд	2	Анна Семак, Нотінгем	1
Стеф. Карапінка, Ньюарк (28 Від.)	1	Юлія Стасишин, Брандфорд	1
Наталія Клецор, Бронкс	1	Теодозія Стельмах, Дітройт	1
Анастасія Кочан, Віндгем	1	Галина Шембель, Бінгемтон	1
Нат. Мохнацька, Честер (13 Від.)	1	М. Ткачук, Ленсестер	1
Н. Пастушенко, Н. Йорк (64 Від.)	1	Розалія Вибирана, Лон Біч	1

Хто черговий?

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

НАШЕ СПІВЧУТТЯ

Паням Ользі Гарванко, голові нашого Відділу і Галі Шатинській, господарській референтці, висловлюємо щире співчуття з приводу смерті їх матері бл. п. Анни Кнайчук і замість квітів складаємо 10 дол. на Фонд Репрезентації СУА.

54 Відділ СУА

у Вилмінгтоні, Дел.

З НАГОДИ ПОДРУЖНЬОГО ЮВІЛЕЮ

На прийнятті, яке несподівано з нагоди 40-ліття мого подружжя влаштували наші діти, гості зложили на Українських Інвалідів 33 дол. Зворушена увагою присутніх до нашого рідного свята, жертвую 10 дол. на фонд „Мати й Дитина” і складаю всім щирю подяку.

Пракседа Ясінська, Милвіл, Н.Дж.



Жінки в політиці

Це явище не нове. Жінки на престолі, при дворі, дружини й приятельки політиків завжди мали великий вплив, а то й брали участь у політичних потягненнях. Згадаймо княгиню Дольську й її роллю в політиці гетьмана Мазепи.

Та хоч вплив їх міг бути дуже великий, проте вони стояли в тіні. Щойно тепер дослідники вилушують їх становище з поживклих листів та документів. Поза жінками-монархами їх ім'я мало було відоме в тодішньому часі.

А тепер уже жінка в політиці на виду. В яких різnorodних аспектах бачимо її!

Маємо й жінку-монарха. Недавно тому Єлисавета II завершила 10-ліття свого панування серед виявів признання й пошани. Це вже не автократ давніших часів, а дбайлива правителька, що підтримує традиції великої імперії своїм прикладом родинного життя. Новітнім матрирхатом можна назвати оте її становище, що промінює своїм упорядкуванням на весь розхитаний теперішній світ.

Але є й жінка — професійний політик. Отака, що власними силами, без опортя на батька чи чоловіка, виборола собі чільне становище. Це — Голда Маер, міністер заграничних справ Ізраїлю. Під час виступів в ООН здобула собі признання, у своїй країні втішається безспірним авторитетом. В її руках спочиває відповідальність за одну з найтрудніших ділянок державного життя.

Поруч неї можна поставити жінок-міністрів скандинавських країн. Там майже увійшло в звичай, що міністерством здоров'я чи суспільної опіки відає жінка-політик і фахівець. Міністерство іміграції Канада доручила Елен Фернкло. З великою зручністю здійснюється

під її проводом великий експеримент зживання трьох чи чотирьох націй. У сучасну пору 16 міністерських портфелів є в руках жінок.

Поважне місце здобули собі жінки і в дипломатичній службі. Їх такт і товариське вироблення у сполучі з фаховим вишколом дають гарні виследи. Число фахівців-жінок у тій службі доволі високе. З чільних постатей слід згадати американку Френсис Вилліс, індуску Пандіт Неру, шведку Агду Риссель. Сім жінок займає тепер пост амбасадора своєї країни.

Неостаннє місце займають у тому огляді парламентаристки. Це вони є власне тим активом, що з нього вилонюються чільні політичні діячки. Все в передній лаві політично-партійних інтересів, все у контакт з масами! Ця тверда школа, кризь яку проходять, дає їм політичну заправу. Це потверджують обі американські сенаторки, Смит і Ньюбергер, такий же приклад дають у Палаті Лордів — чотири новообрані жінки-пери. Недавня зустріч із бразилійською посолкою Марією Консейсон показала нам її можливості.

У новостворених країнах Азії й Африки жінка скоро пробудилась до політичного життя. Прем'єр Цейлону Бандаранайке, голова політичної партії Індіра Неру — це ті постаті, що їх висунула тамошня дійсність. Їх політичний шлях має щось із метеору, що виринув із темряви, дарма, що вони формувались на західних зразках. Дальший розвиток подій покаже нам їх прикмети.

А врешті дружини й рідня видатних політиків, чи ж не грають вони політичної ролі? Подорож президента Кеннеді до Латинської Америки пробігла в великій мірі

корисно завдяки чарові й усмішці молодої Джекліни. А свою популярність грецький королівський рід теж багато завдячує королеві Фридеріці.

А як воно поза залізною заслоною? Тоталітарні режими такій справі не сприяють. Правда, в початковій фазі, під час боротьби за владу, жіноцтво нею захоплюється. Адже не можна заперечити участі його в крайніх політичних рухах! Через свою емоційність воно не раз гарячіше на них реагує. Але з хвилиною закріплення влади його вплив маліє. І тому видатних політичних постатей жінок там немає. Коли враз із „відлигою“ післясталінського періоду Катерина Фурцева увійшла до Політбюра, то вже після XXII З'їзду її там не стало. А зірка Анни Павкер, що засвітилась у сателітській Румунії, дуже скоро погасла.

Тому в обличчі тієї дійсности заклик Ніни Хрущової до американського жіноцтва прозвучав неширо. Закликові, щоб американські жінки вплинули на збереження миру, перечить зброення її власної країни. Тому її слова відгонять загальним тоном советської пропаганди, в них немає нічого індивідуального. Ще один доказ несамостійности жінки в тій країні, де вона формально зрівняна в правах, а на ділі цілком підпорядкована інтересам режиму.

ВКЛАДКИ ДО СФУЖО

Як торік, так і цього року Організація Українок Канади ім. Ольги Басараб, як перша зложила свою вкладку у висоті 100 дол. на 1962 р. З радістю відмічуємо цю точність і широко дякуємо.

Чи ви вже вирівняли передплату за „Наше Життя“?

Виховні Семінари СФУЖО в Торонті

Виховний Семінар в Торонті започаткував свою працю восени 1960 р. В тому сезоні відбулися три лекційні доповіді на теми:

„Атмосфера життя в родині“ — Івана Петрів,

„Як запобігти дитячим недугам“ — д-р Кучменда,

„Українські середовища та їх вплив на дітей“ — мгр. Монастирський.

У 1961 році Виховний Семінар вів працю протягом трьох сезонів: зимового, весняного та осіннього.

Зимовий сезон обіймав три лекційні доповіді. Дня 29. січня на тему: „Вплив спадковості на особовість дитини“ (дві одногодні лекції) — мгр. В. Товстюк. Лекції були дуже дбайливо підготовані та ілюстровані фільмом і викликали велике зацікавлення слухачів.

Дня 5. лютого відбулася лекційна доповідь на тему: „Психічні зміни в розвитку дитини шкільного віку“ — д-р Б. Салабан з Бофало.

Ця доповідь стягнула рекордове число прихвників. Доповідь була подана цікаво й приступно у формі розповіді.

Весняний сезон обіймав три лекційні доповіді: Дня 22. квітня лекція на тему: „Роля звичок у вихованні“ — мгр. М. Кінасевич. Дня 30. квітня на тему „Батьки й еманципація молоді“ — проф. З. Зелений. Дня 7. травня на тему „Українознавство — необхідний

чинник у вихованні позитивного українця“ — мгр. О. Копац.

Осінній сезон, як виказав досвід, найбільше підхожий для праць Виховного Семінара, бо втішається більшою і точнішою фреквенцією, позначився і тим разом прихвнністю більшої кількості молодих матерів.

Проведено також три лекції: 22. жовтня „Рідна мова і наше молоде покоління“ — інж. Т. Горохович. Доповідь зацікавила до цієї міри, що дискусія перемінилася у панель, в якому всі прихвнники забирали голос, ділилися своїм досвідом та спостереженнями.

29. жовтня на загальне бажання повторено лекційну доповідь з весняного сезону „Роля звичок у вихованні“ — п. М. Кінасевич.

Дня 5. листопада відбулася лекція на тему „Дитяча пісня, як поміч матері у вихованні дітей“ — Оксана Бригун-Соколик. Лекція ілюстрована награванням дитячих пісень на патефоні та співом самої доповідниці, яка подала кілька легких та гарних дитячих мелодій.

Після кожної лекції вив'язувалася виміна думок і гутірка на заторкнену у доповіді тему. Приклади з життя і спостереження на власних дітях давали живий образ доброго чи злого педагогічного поступування батьків.

Підготовкою і переведенням лекцій

у кожному сезоні займається окремий Комітет, який очолює інж. Л. Вертипорох. Своєю послідовністю й наполегливістю вона поборює всі труднощі і кожен сезон проходить справно і пляново.

Добором тем і доповідачів займається інж. Тоня Горохович, активна вчителька Рідної Школи і представниця Об'єднання Українських Педагогів Канади.

Пані Я. Винницька взяла на себе фінансові справи Виховного Семінара. Комітет помножує на циклостилї лекційні доповіді і розсилає українським жіночим організаціям в інших осередках для використання на своїх Виховних Семінарах.

Всі справи Виховного Семінара і Виховної Порадні рішається на засіданнях Виховної Комісії для Канади з олідком у Торонті. Черговою турботою Виховної Комісії є організування Дитячих Світличок.

І. Петрів
голова В. К. СФУЖО
для Канади

ДО ІІІ. ЛІТ. КОНКУРСУ СФУЖО

Закінчення першого нашого речення (31. березня 1962) принесло нам ряд репортажів та описів подорожі. Радіємо цим успіхом. Наше талановите жіноцтво виявило свої здібності і в цьому літературному жанрі.

Та всеж не всі встигли викінчити свої праці до того часу й тому продовжили ми реченець до дня 31. травня 1962. Прохаємо й інших жінок, що володіють пером, включитись до цього Конкурсу. А зокрема закликаємо до цього нашу талановиту молодь, що могла б себе тут успішно проявити!

**КОМІТЕТ ЛІТЕРАТУРНОЇ
НАГОРОДИ**

НА ФОНД П'ЯТСОТ

Вже увійшло в традицію, що дохід із Свята Жінки-Героїні збільшує Фонд П'ятсот при СФУЖО, призначений для потреб Рідного Краю. У тому зміслі Об'єднаний Комітет Жіночих Організацій (ЛУКЖ і ОЖ ЛВУ) в Едмонтоні надіслав суму 87 дол., а Комітет Українок Канади, Відділ у Торонті — 100 дол., як прибуток із Свят. Щире Спасибі!

Обом імпрезам, як і Святові Жінки-Героїні в Монреалі присвятимо окремому згадку.



Із об'їздки п-ні Ірини Павликовської по Європі:

Представниця СФУЖО серед членок Відділу ОУЖ у Мюнхені—Людвігсфельді. Сидять: пп. Анна Курило, Б. Бачинська, І. Павликовська, С. Мороз, голова Відділу ОУЖ, Анна Дика, Є. Грам'як.

The WFUWO delegate Mrs. Irene Pawlykowska visited the Branch of Ukrainian Women's Organization in Munchen-Ludwigsfeld, Germany

Вечорі 2. Літерат. Конкурсу СФУЖО

Комітет Літ. Нагороди СФУЖО й цього року подбав про Літературні Вечорі, присвячені Конкурсові.

Дня 2. грудня 1961 Вечір відбувся в Дігройті. Його влаштувала Комісія Суспільної Опіки під головуванням п-ні Марії Квітковської. Вона ж відкрила його, передаючи провід Вечора Анастазії Вокер, орг. референтці СУА. Зчерги п-ні Олена Климшин, секретарка Комісії, схарактеризувала постаті жінок-меценаток на тлі української історії. У висліді підкреслила почин Марусі Бек — уфундування Літ. Конкурсу СФУЖО та його дотеперішні осягн.

Пні Вокер приступила до опису 2. Літ. Конкурсу. Закликаючи п-ні Любу Григорчук до відчитання нагородженої легенди Анни Пешко „Парашка“, а п-ні Катерину Кривуцьку до відчитання другого твору Ольги Литвин „Дві відьми“, дала змогу слухачкам познайомитись із нагородженими творами. Уривки з третього нагородженого твору, „Фік, історія одного пса“ Софії Парфанович, прочитала п-ні Люба Маринюк.

Промовляли вкінці — лавреатка Конкурсу п-ні Софія Парфанович і фундаторка його п-ні Маруся Бек. Перша розказала багато цікавого з психології тварин. А друга — відмітила розмах українських жінок у літературній діялці, що його ця, нею уфундована нагорода дозволила побачити. У відповідь на вручення їй нагороди д-р С. Парфанович подякувала й заявила, що хотіла б з додатком такої ж суми (разом 200 дол.) уфундувати нову нагороду на літературний твір.

Вечір прикрасили музичні точки. П-ні Доня Демрей відспівала низку народніх пісень, а п-ні Ірина Решетилочич відограла „Польонез“ Шопена.

Дня 9. грудня такий Вечір відбувся у Філадельфії у рямцях Літ. Містецького Клубу. Його відкрив голова п. Волод. Дорошенко і передав провід Вечора п. І. Коровицькому. Слідувала докладна оцінка 2 Літ. Конкурсу СФУЖО, поміщена в ч. 2 наших Вістей. З черги доповідач характеризував кількома словами нагороджених і відзначених учасниць Конкурсу та запрошував до відчитання уривків із творів.

Одну з легенд Анни Пешко („Пастушка Марунька“) відчитала Марія



Із діяльності Жін. Секції „Відродження“ в Аргентині:

Діти „Рідної Школи“ в нових одностроях

The Women's Division of "Rebirth" in Argentina is conducting Ukrainian courses on Ukraine for children.

Степова-Карп'як, вона ж передала в читанні оповідання Ольги Литвин „Дві відьми“. Уривок із оповідання Люби Вітошинської „Королева“ відчитала Людмила Сердюк, доповнивши це враження частиною оповідання Ярослави Острук „Лшениця“. Уривки з твору Софії Парфанович „Фік, історія одного пса“ передав Володимир Мельник, як також кілька сцен із повісти Наталії Савченко „Свати при дворі князя Ярослава“.

На цьому Вечорі введено, як спробу, голосування публрики. На окремих листках присутні висловлювались за найкраще сприйнятим твором. Першенство отримала Наталія Савченко за уривок із своєї повісти.

ЖІНОЧА СЕКЦІЯ ТОВАРИСТВА „ВІДРОДЖЕННЯ“ В АРГЕНТИНІ

Школа українознавства, що є при Жін. Секції Т-ва „Відродження“ — це найбільша гордість її. До Рідної Школи ходить около 20 дітей, що вже добре читають, пишуть і співають по-українськи. Для шкільних виступів Управа Секції придумала уніформу, що складається з вишитих блюзюк (однаковий крій і взір) і темносиніх спідничок чи штаняг. Дітвора при виступах дуже чепурно в тому виглядає.

В минулому шк. році школа відбула дві вчисті імпрези. Першою був „Локлін Кобзареві“, скромне вшанування нашого Кобзаря в його століт-

ні роковини. А другою було закінчення шкільного року, получене зі святом св. Миколая дня 16. грудня 1961. Діти гарно читали, деклямували і співали. За кращу науку роздано нагороди, а найменша учениця вручила директорці п-ні Валентині Мушинській китицю квітів.

П-ні Мушинська очолює також Жін. Секцію Відродження. Про співпрацю цієї організації з Союзом Українок Аргентини подамо окремо.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Ділимося сумною вісткою з українським організованим жіноцтвом у вільному світі, що дня 27. лютого 1962 р. відійшла у вічність бл. п. **Клявдія Семенівна з Єзерських Ващенко**. Уродженка Києва, за фахом економіст-пляновик, вона виїшла на еміграцію в часі II. світової війни. Була головою делегатури ОУЖ у Ганновері, а по переселенні до Бразилії стала секретаркою централі Організації Українських Жінок у Курітібі. Довгі роки діяла на цьому пості, редагуючи також жіночу сторінку в часописі „Хлібороб“. З жалем провела її в останню дорогу українська громада Курітіби. **Управа СФУЖО**

Своєчасно внесена передплата дає здорову фінансову підставу видавництву.

- Ukrainian Woman -

O U R E N G L I S H C O L U M N

A Query to the Press

(2)

It is not our intention to particularly pick on the **Time**, or the **Life** magazines, and some newspapers as well, which either through ignorance, or some bias against the Ukrainian national movement, misrepresent or distort the true facts about Ukraine and its liberty loving people. Our intention is to point out to them the errors of their ways, and set the record straight.

This was done some time ago when some members of the Ukrainian National Women's League of America, a nationally and internationally well known organization of many years of great accomplishments here and abroad, sent a letter to the editors of the **Time** magazine pertaining to an article which confused Ukrainians with the Russians. In reply it received this epistle:

"We are, of course, aware of the desire of the Ukrainians — especially those living in this country and Canada — to preserve the concept of a free nation. However, the facts of present political life have led to the general use of 'Russian' to refer to all of the republics within the USSR. This is due primarily to Russia's being the seat of government for this bloc."

We dislike to entertain the idea that the **Time** publishers agree with this letter, written by one of its writers. It is definitely pernicious not only to Ukrainians but to America as well. It is good Russian propaganda in using the term "bloc" of what? Of that "bloc" which is the Red Russian Bear, the greatest enemy our country has had to face in its entire history?

Instead of bringing out the in-

disputable fact that the so-called Soviet Russia is composed of captive nations, each struggling to free itself of that bearlike hold, the **Time** falls for that Soviet Russian propaganda, which Tsarist Russian propagandists used to disseminate, the false idea of a "one and indivisible Russia."

Moreover, Ukrainians not only in America and Canada, but throughout the entire world as well are united as one in espousing the cause of their kinsmen behind the iron curtain, who are enslaved and throttled there, unable to make known to the free world their plight and their fierce determination to regain all of that which is their own.

Fortunately, there are certain sections of the American press which are glad to rectify any misrepresentations, which they inadvertently may make, about Ukraine and Ukrainians. It is this press which is fair and just.

Among them is the N. Y. Herald Tribune. It is this great N.Y. metropolitan daily which in the past published special articles reporting the truth about the Ukrainian struggle for freedom, notably a very prominent one, written by Ansel Talbert, its military and aviation editor then, about the Ukrainian underground movement.

Recently, however, it published a cartoon showing a figure labeled "Petlura" following the banner of "political terror," in the company of Gestapo, G.P.U., etc. Now, Petlura was the head of the Ukrainian National Republic and commander-in-chief of the Ukrainian armies in 1919-1920, which fought desperately against Communist invasion of Ukraine.

Petlura was assassinated by a Soviet agent in Paris in May, 1926.

Letters of protest, including one by William Henry Chamberlin, author of a history of the Russian Revolution, flowed into the N. Y. Herald Tribune. Its response was immediate, in form of an apology, and the printing of a number of the protest letters, which gave biographical data about Petlura.

In a letter to Mr. Walter Dushnyck, the Tribune editor wrote:

". . . Please accept our apologies for including him (Petlura) in a cartoon depicting disciples of political terror . . . I am, of course, convinced that Petlura was fighting for social justice and freedom. I feel sure it was ignorance on the part of our cartoon contributor, Mr. Behrendt of Amsterdam, that caused him to include Petlura with the other political terrorists. Perhaps he was deceived by the propaganda concerning Jewish pogroms referred to in Mr. Bakum's letter . . . (Harry Marsh, Editorial Assistant)."

This Tribune incident is purposely cited here as an example of what a well informed and unbiased American press, living up to the best traditions and highest principles of American journalism, does to present the truth and only the truth in a clear, honest, and objective manner. Many more such examples could be cited here, if space permitted.

Perhaps, in time, this example may help to mend the ways of some press delinquents in the matter of Ukraine and Ukrainians.

Stephen Shumeyko

CAPTIVE NATIONS COMMITTEE

The Presidential Proclamation regarding Captive Nations made 4 years ago stated that "such proclamations should be made each year until such time as freedom and independence shall have been achieved for all captive nations of the world." As July 1962 will mark the 4th year, in the light of current events, similar to the past, its value should have increased.

Each action or campaign must be modified and strengthened, with the years, to insure its effect. The proclamation only is not sufficient. The present fate of the captive nations should be studied; and the events of their lives discussed and explained to the free world.

The National Captive Nations Committee, headed by Prof. Leo Dobriansky welcomed the Flood Resolution, which calls for the establishment of a permanent committee in the House of Representatives. This would serve as a reservoir of information and data on all captive nations in USSR. As time passes, the need for it becomes more urgent. Our duty is to back up this Resolution with letters to the Hon. Howard K. Smith, Chairman of the House Rules Committee, asking him for favorable consideration of H.R. 211 (Flood Resolution).

Over 225 million people held captive by the communists (besides the 700 million Chinese) represent a potent force which can become the free world's most reliable ally.

SISTER M. LAWRENCE, CHAIRMAN

Sister M. Lawrence is chairman of the faculty for self-evaluation for Manor Junior College in preparation for the Middle Atlantic States accreditation which will take place next year.

Applications for students are now being accepted for 1962-63 term for Manor Junior College.

Painter Nadia Somko



Nadia Somko: Flowers.

At the recent art exhibit of Nadia Somko in New York City, the Ukrainian community there was held spellbound by the flowers painted with such delicate subtlety, and fishes that seemed to swim before their very eyes. Few artists attempt these particular subjects; and then with little success.

Nadia Somko was born in Ukraine. Although a graduate in architecture she soon turned to painting, and studied in Kiev, under Prof. Wasyl Krychevsky. While World War II interrupted her career in Ukraine, the great migration that it gave rise to, and subsequent re-settlement gave her opportunity to visit other countries.

With her husband, Serge Makarenko, a portrait painter, they went to Italy. Life there, with its profusion of great masterpieces of art enriched her mind; and helped her perfect her own skill. But the couple was eager to travel to new countries.

In 1948 they left Italy for Argentine; and in Buenos Aires again started a new phase of their art life. Serge became renowned as a portrait painter.

And Nadia, warmed by the Argentinians' delight in color and effect soon exhibited before a highly critical, yet approving press, that won her many friends.

Their dream to enter the United States came true in 1960, and the longed-for opportunity to exhibit in New York City in 1961 and 1962.

WOMAN DOCTOR APPOINTED TO STATE HOSPITAL POST

Dr. Bohdana Salaban, an Ukrainian-born psychiatrist has been named assistant director of the Buffalo State Hospital. She is the first woman ever named to this post at the hospital.

Dr. Bohdana Salabna was born in Ukraine, graduated from the High School in Stry, and received her medical degree in Graz, Austria. She came to America in 1950, and completed her psychiatric training in 1954.

Living with her parents in Buffalo, Dr. Salaban is rearing a daughter, who is a college student.

UNWLA Highlights

The XIII UNWLA Convention will be in session on **June 29, 30 and July 1, 1962**. The increased term of three years between Conventions now requires more time.

* * *

The XIII Convention will be held in the Benjamin Franklin Hotel in Philadelphia, Pa. This will be concluded by a visit to the new UNWLA building, and a dinner there.

* * *

During the Convention **Women's Arts and Crafts** will be exhibited: women's literature and paintings, as well as folk art such as embroideries, ceramics and Easter eggs.

* * *

The XIII Convention's slogan is "**The Women Build Our Future.**" Its features will be explained in a special address followed by an open forum.

ETHNIC ORIGIN OF NIKITA KHRUSHCHEV

The New York Journal American published an interesting article about the inflated ego of the United States. The columnist George Sokolsky discussed the question with a lady from Louisiana, who denies racial superiority, referring to the success of the Soviet people, and their achievements.

In answering her, Mr. Sokolsky stated that Stalin was a Georgian, and Khrushchev an Ukrainian. This statement evoked a reply from Mrs. Mary Dushnyck, President of UNWLA Branch 72 in New York City. Her letter was printed in the issue of Jan. 10, 1962, as follows:

"We must believe the Soviet dictator himself, who always, and on every occasion underscores his Russian origin. His ancestors may have been in Ukraine, but not Nikita. Of his origin he has said: 'The village where I was born lies on the frontier between the Ukraine and Russia. It is a Russian village, but most of its people worked in mines and in towns in the south of Ukraine. I myself am Russian.'"

UKRAINIAN WOMEN SCHOLARS

On the occasion of the 40th anniversary of the Ukrainian Academy of Arts in Kiev, Prof. Natalie Vasylenko-Polonsky published a survey of Ukrainian women scholars, dividing them into the fields they worked in.

The most outstanding of these were in history and languages. The historical Nathalie Mirza-Avakianz, the linguist Olga Andrievsky, and Olena Kurylo, as well as the folklorist Katherine Hrushevsky in Kiev were persecuted and condemned to forced labor. The specialist in literature Ludmila Starytska-Cherniachivska was liquidated, in the turmoil of World War II.

Other domains of art and science were also represented by women scholars, many of whom emigrated during World War II, and are now working in the free world. Among them are the archeologist Neonila Kordysh, the demographer Halina Selehen, the geologist Hanna Zakrevsky, the botanist Luba Zofiovsky, Eugenie Kleopov, Nathaly Osadcha-Janata. Two prominent women physicians, Elizabeth Himelraich and Valentine Radzimovsky died.

Ukrainian Dishes

SPRING BEET SOUP

(Borsch without meat stock)
(Serves 6)

4 cups water
¼ head medium-sized cabbage,
chopped fine
1 medium carrot, cubed
½ tsp. chopped parsley
1 small stalk celery, diced
1 medium onion, grated
1 lb. raw spring beets, peeled and
grated
1 clove garlic (or more, if you really
like garlic)
1 T. sugar
Juice of 1 lemon, or ½ tsp. sour salt
1 cup cream
1 T. flour
Salt and pepper to taste

Wash and cut up vegetables, except beets, and simmer for a half hour.

Add grated beets, and cook 15 to 20 minutes.

Crush garlic in the sugar and lemon juice and add to soup.

Blend flour into sour cream, add to soup and bring to a boil. Salt and pepper to taste.

SAUERKRAUT SALAD

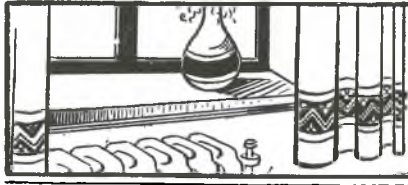
6-8 Servings

1 lb. sauerkraut
1 medium onion — minced
3 tbs. salad oil
1 tsp. sugar
Pepper to taste

Place sauerkraut in colander and run some cold water through it. Chop fine and add rest of the ingredients. Prepare shortly before serving and chill. Very good with pork.

OUR LIFE

Edited by Editorial Board
Published by the Ukrainian
National Women's League
of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.



У НАШІЙ ХАТІ

Д-р Зоря Ясінчук-Гріффо

Фізіологічна контрола ваги

В найновіших часах постійні заклики в пресі, в радіо й телевізії вповні освідомили публіку, що для доброго здоров'я є необхідним затримати нормальну вагу тіла. В зв'язку з цим, темою цієї статті є подати найновіші фізіологічні досліди в цьому напрямку.

Найважливішим регулятором відживи, а тим самим і ваги тіла є без сумніву почуття голоду. Він у великій мірі залежить від стану шлунка і дуодена. (Дуоденум або дванадцятка це той відтинок кишки, що слідує зразу за шлунком). Голодові контракції порожнього шлунка напевне всім відомі. Також загально відомо, що наповнення шлунка інертним матеріалом, значить їжою великого об'єму та малої відживності, може заспокоїти голод. На цьому якраз полягають деякі методи змарніння. На жаль, таке одурення є тільки тимчасове. Досліди виявили, що по декільки днів організм вимагає тієї самої кількості калорій, як перед початком дієти. Це вказує, що головним регулятором голоду мусить бути щось інше, ніж чисто локальні елементи.

Давніш припускали, що голод залежить від рівня цукру в крові, та докладні експерименти не виявили кореляції між ним, а інтенсивністю голоду. Також при деяких недугах як цукриця, рівень цукру в крові є високий, а пацієнт відчуває великий голод.

Найбільше прийнята теорія, що узгіднює дотеперішні експериментальні висліди з клінічними спостереженнями, є т. зв. „глюкостатична теорія“, започаткована д-ром Маєром, досл. відживи у Гарварді. Згідно з нею метаболізм, що є переміна матерії певних клітин, є найважливішим дик-

татором скількості сприйнятої їжі. Такі „глюкорецептори“ мають знаходитися в гіпоталамі, це є в одній із анатомічних структур мозгу. І дійсно, пошкодження цієї структури викликає великі аномальності у прийманні поживи.

Мешканці багатих неперелюднених країн, як прим. ЗДА, кермуються при їжі більш апетитом, ніж голодом. У порівнянні до голоду апетит є невиразне, радше придбане ніж вроджене чуття і залежить у великій мірі від психічного стану, змислових подразнень (стимулів) зору, нюху та смаку, а також від родинної звички. Фізіологічно є це правдоподібно звищене напруження (тонус) шлунково-кишкового проводу.

В останній декаді появилися в науковій літературі важні експерименти відносно контролі ваги тіла. Досліди д-ра Маєра та співробітників виказали, що звірята тримані в малих клітках, без можливості руху, їдять забагато і наслідком цього прибувають. Далі досліди на тих же товстих звірятах виявили, що при поміркованій гімнастиці (денно година бігання по млинку) вони почали менше їсти і їх вага впала. При інтенсивніших вправах вони їли щораз більше та їх вага лишалася на тому самому ступні. При дуже довгій руханці звірята їли знов менше, їх вага спадала; наступало повне виснаження.

Подібні студії дуже тяжко перевести на людей, бо годі приказати їм що і скільки їсти та скільки вправляти. Найбільш досконалі досвіди в цьому напрямі перевели доктори Маєр, Рой і Мітра в осередку індустрії у Західнім Бенгалі. Досліди були у-

легшені тим, що їжа там дуже одноманітна, робітники не жили разом зі своїми родинами, отже по виданих грошах легко було обчислити скількість спожитих калорій. Праця сягала від найлегшої до дуже тяжкої. Висліди вповні потвердили досліди на звірятах.

У З'єднаних Державах Америки д-р Грін, професор внутрішніх хвороб Бейлор університету в Тексасі, досліджував около двісті товстих пацієнтів і виявилось, що всі прибули на вазі якраз після того, коли обмежили свій рух. Ньюйоркський психіатр д-р Брух також прийшла до подібного заключення на основі експериментів на товстих дітях. Багато інших статистичних праць потверджує, що у нормальних людей брак руху більше причинюється до надмірної гладкості, ніж надмірне їдження.

Значить, у стремлінні до досягнення „оптимум ваги“ в першій мірі треба бодай помірковано рухатися. Жінкам-господиням легко задовольнити цю вимогу: ентузіастичне чищення хати, бігання за дітьми та подібні невдячні зайняття вповні гарантують їх здоровний стан. Більш неактивними є мужчини, та найбільше треба вважати на молодь шкільного віку. Статистичні досліди д-рів Джонсона, Бурке і Маєра виказують застрашаюче низький рівень фізичної активності у дітей З'єдинених Держав.

Значить першим і найважливішим услів'ям відповідної, для кожного осібняка, ваги є конечність фізичного руху.

По-друге, їжа мусить бути добре збалансована. Треба необхідно жвивати правильні пропорції протеїнів, вуглеводів та товщів, як

Користаймо з досвіду

Анна Сивуляк

Американський обід

Час від часу звертаються до мене членки США з проханням подати приписи на американські страви. Хочеться покуштувати щось нового й на тутешній спосіб приладженого. І це оправдане. Американська кухня дуже практична й достосована до тутешніх умовин праці й клімату. Багато дечого з того може нам придатися, хоч у засаді зберігаємо наш спосіб варення і наші страви.

На прохання редакції подаю склад цілого обіду. Стравотис так упорядкований, щоб уміщав усі потрібні для організму складники, а не завдавав надто багато роботи.

Грейпфрут

Смажена (POT ROAST)

Городовина — бурячки. Салата з яблук

Кейк (SHORT CAKE)

Смажена (POT ROAST)

Потрібно:

Около 2 ф свинини

1 ложка товщу

1 велика і 2 малі цибулини

2 кусні салери

Худу свинину без костей порізати на тонкі кусні, немов на битки. (Із тієї порції вийде около 10 куснів). Кожен кусень посолити й поперчити до смаку. В ринці розігріти ложку товщу на сильному вогні і на цьому товщі прирум'янити м'ясо з обох боків. Окремо в сковороді (пательні) виложити верству дрібно покришеної цибулі, на неї дати верству такої ж салери, зверху покласти присмажене м'ясо і при-

також подостатком вітамінів і мінералів.

По-третє, людина повинна керуватися потребою заспокоїти голод, а не апетитом. Зайвим є голодувати, але не можна переїдатися.

Застосування цих правил приверне кожній нормальній, здоровій людині її фізіологічне „Оптимум ваги“.

крити покришкою. Поставити до печі на легкий вогонь (300 ст.) на 20 хвилин. Води не треба додавати, бо воно саме пустить сок.

В такий самий спосіб можна приладити смаженину з яловичини (волового м'яса), додавши до цибулі й салери верству дуже тонко посіченої моркви і 4 зернятка пахучого перцю. У печі треба пекти трохи довше, 30—40 хвилин, залежно від якості м'яса.

Салатка з яблук

Потрібно:

$\frac{1}{4}$ горнятка посічених горіхів

2 горнятка посіченої салери

2 горнятка посічених яблук

2 ложки квасної сметани

1 ложка майнезу

1 ложечка соли

1 ложечка цитринового соку

$\frac{1}{2}$ головки салати

Посічену салеру посолити й лишити на 5 хвилин. Витиснути з соли, додати січених яблук. Розбити сметану з майнезом і цитриновим соком, вимішати з салерою й яблуками. Зелену салату розібрати й розложити на салатирці. На це наложити салатку і поспати зверху січеними горішками.

Руляда (SHORT CAKE)

Потрібно:

4 цілі яйця

$\frac{3}{4}$ горнятка борошна (муки)

3 ложки кукурудзяного порошку (CORN STARCH)

$\frac{1}{2}$ ложечки порошку до печення

$\frac{1}{2}$ ложечки ванілії для запаху

$\frac{3}{4}$ горнятка помаранчового соку

1 $\frac{1}{2}$ горнятка цукру

1 ложечка шкірки з помаранчі або цитрини

трохи соли

Потрібно на начинку:

$\frac{1}{2}$ ф цукру-мучки

$\frac{1}{4}$ ф масла

2 ложки гарячої сметанки

Борошно, порошок, кукурудзяний порошок, сіль пересіяти кілька разів через ситко. Білки вбити на тугий шум. Втерти жовтки з цукром, додати ванілії і цитринової або помаранчевої шкірки. Додати до того пересіяне борошно, помаранчевий сок і дуже добре втерти. На кінці додати шум із білків і легко вимішати.

Взяти лист (бляху) на 12—18 інчів, вистелити восковим папером, капнути оливи на папір і розвести по ньому. Вляти вмішане тісто і пекти на 350 ст. впродовж 12—15 хвилин. Зараз вийняти з бляхи і помстити начинкою.

Начинка: Втерти те все добре, щоб було густе. Тоді помстити тим печиво, звинути і пократити в скибки.

ПЕРЕДВАКАЦІЙНІ МІРКУВАННЯ

Перші соняшні дні вже викликають тугу за простором. Вже немає охоти сидіти в душному місті, принайменше в неділю. Хочеться вирватися із нього нехай би навіть на спортову площу, де бігають за м'ячем.

То ж укладаємо пляни. Ще не можемо рішитись, куди поїхати цього літа. В нашій родині кожне хоче чогось інакшого, небуденного. Та й немає ще відомостей, як розпляновані пластові табори. Отже, ще рано на вакаційні пляни...

Але рухатись треба! Великодній час уже дав нам передсмак того. Ми використали три вільні від праці дні, щоб поїхати до рідні, що вже давно нас запрошує. А може вони відвідали нас цим разом? Так чи йнакше, а був рух у хаті. Вітали, провозжали, їздили в гості, зустрічались. Було багато вражень і новин.

А тепер чекає нас ще один довгий „вікенд“ наприкінці травня. Оці дні вже обов'язково проведемо „на колесах"! Тільки як? Чи призначити їх на давно заплановану візиту в свояків, що запрошують? Чи поїхати на з'їзд свого земляцтва, що заповідається? А може відпочити й полюбуватись морем, озером чи гірською природою?

Як воно не було б, а вибираємось у дорогу. Бо й нам усім по довгий, докучливій зимі „мандрівонька пахне“, як то в пісні співається...

Українська ВИШИВКА

ІЗ ПОКАЗУ МОДИ У ФІЛАДЕЛФІЇ

Із вишиваних моделей звернула на себе увагу суконка п-ни Ірини Мельник. Матеріал: легка, біла вовна. Крій сукні: Гладкий станок без рукавів із



глибоким вирізом, в стані легко підкинений. Спідничка рівна зі складкою ззаду.

Вишивка уміщена на широкому маринарському комірі, що застібується ззаду. Широкий низинний взір, виконаний у трьох відтінках зеленої краски (зкраю темніша, всередині ясніша). Матеріал коміра: біла панама.



ІЗ ПОКАЗУ ВИШИВаних СУКОНЬ В ЕДМОНТОНІ

На показі, що його влаштував Музейний Комітет ЛУКЖ для 30. травня 1961 першу нагороду дістала п-на **Рома Стефанів** за літню суконку. Матеріал: полотно природної краски. Взір узятий із таблиць Нашого Життя (гл. 1954 рік, ч. 11). Приміненний на станику й на спідничці. Крій: Станик складається з двох половин, що роздвоюються, творячи імітацію пазушки.

До суконки годяться білі або зелені рукавички й торбинка.

Комір можна знімати до прання й заступати іншим такого самого крою. На показі власниця демонструвала комір у кольорові смужки в супроводі такого ж пояса.



Сукня п-ни Ірини Мельник ззаду.

Суконку можна носити й без коміра. До неї годиться червоне намисто й пояс.

Рукавів немає, зате плече викінчене кутом. На спідничці взір підкреслює рубець.

Порадник народнього мистецтва

У нас прийнявся дуже гарний звичай улаштувати Вишивані Вечерниці. Приходять на ті Вечерниці аматорки народнього мистецтва. Пошивали сукні, як хто може і вміє. А тут довідуються, що до уваги береться тільки балеві сукні, тобто довгі. Чи це має змісл? Адже такі сукні можна вбрати тільки раз, двічі в році, тоді коли скромніші — візитові, чи навіть спортові чи наші (не румунські) вишивані блузки можна ще багато разів використати. Чи не краще заохотити нашу молодь примінювати ту вишивку все і всюди, а не тільки в нашому замкненому крузі?

Ще одну справу хочу порушити з тієї нагоди. Чому на Вишиваних Вечерницях не міг би мати місця й вирізнення гарний народній стрій? Багато наших молодих людей не має нагоди побачити його в оригіналі. Ще краще було б ввести в життя „історичні вечерниці” зі строями з княжої або козацької доби.

Може моя думка неправильна, тільки я так дуже люблю наше народне мистецтво й хотіла б, щоб воно знайшло признання у всіх і з різних нагод, а не тільки на бали.

Союзанка

Видно, що організаторки Вишиваних Вечерниць поставили в Вас такі, може дещо завузькі рямці для показу суконь. Адже подаємо постійно моделі з Вишиваних Вечерниць в різних наших осередках. Там бачите сукні візитові, спортові, вихідні і тільки в незначній мірі — вечірні. Покликаючись на звичай інших осередків напевне зможете переконати Ваших пань, щоб поширили можливість показу й вирізнення.

Цікава Ваша думка щодо проведення „історичних вечерниць”. Це було б справді вдячним завданням для наших пань. У роковини гетьмана Мазепи на заклик Комітету для вшанування його пам’яті створено кілька історичних строїв із козацької доби. Але це завдання куди трудніше від попереднього. Адже воно вимагає студій історичного строю, підшукування відповідних матеріалів і вмілого пошиття.

Те саме зі справжнім народнім строєм на Вишиваних Вечерницях. Коли б такий появився, його вирізнили б на-

певне окремо від вишиваних моделей. Але стилевий народній стрій із різних околиць України також не легко пошити. Та маємо докази на те, що воно вдається, коли є добра воля і зрозуміння для справи. Пам’ятаєте, скільки стилевих строїв виявив Пластовий Здвиг у 1958 році? Тому можемо сміло прийняти обі Ваші сугестії для Вишиваних Вечерниць у майбутньому сезоні!

Ред.

РУКАВИЧКИ

Коли скоротились рукави, настало їх царство. Бо ж не тільки сукні, але й плащі чи костюми вимагають такого доповнення. Всюди бачимо рукавички!

І то не тільки темні, шкіряні, що хоронять від негоди. А найбільш різnorodних кольорів — із гладкої шкірки, замші, матеріялу, мережива. До кожної тоалети потрібна тепер рукавичка в тому самому або контрастному кольорі.

Форма їх дуже різnorodна. Є короткі, що сягають тільки до зап’ястя і їх легко скинути чи натягнути. Є тричвертеві, що сягають майже до ліктя, без гудзиків. А є й довгі на 16 гудзиків, що необхідні до вечірньої сукні.

ТОВАЛЕТНА ДИСКУСІЯ

У зв’язку з подорожжю Джекліни Кеннеді знов обговорюють її тоалети. Не тільки захоплюючись, але й оспороюючи їх.

Клер Бут Лус, бувша посолка в Італії, що належить до найбільш елегантних жінок Америки, написала недавно тому статтю, в якій заатакувала злегка першу „леді”. І то не за крій чи кольор суконь, а за їх чужинецьке походження. На її думку, французькі тоалети пане президентової ніяк не допомагають нашому одяговому промислові.

Пресова секретарка Джекліни Кеннеді відповіла, що пані президентова вважала за відповідне, виступаючи на прийнятті в Парижі, одягнути сукню французького походження. Подібно, як пані Бут Лус, будучи послом Америки в Римі, зодягалась часто в сукні італійської продукції. Під час офіційних виступів в Америці Джекліна Кеннеді зодягається тільки в американські речі.

Господарський порадник

ЧИ ТРЕБА ПІДСУШИТИ АНДРУТИ?

Тут можна мати кілька зразків андрутів на торт (Wafers) та котрий із них вибрати? Кожна пачка має 10 штук. Скільки радите підкладати під масу, один чи два платки? Кажуть, що добре є підсушити їх у печі, бо будуть смачніші. Прошу мені порадити, бо я ще не маю досвіду.

Молода господиня

З імпортованих андрутів найкраще годяться для торту австрійські. Перекладаючи їх, беремо звичайно по одному. Залежно від припису можете використати нараз п’ять, або й усі десять штук. Підсушити можете, це дуже помагає, бо під час довгої подорожі морем та в тутешньому кліматі це печиво набирає вогкості. Класти до легко нагрітої печі на 5 хвилин. (Поодинокю на лист (бляшку), а не всі вкупи!). Не лякайтесь того, що вони погнуться, це нічого не шкодить. Коли наложите на них масу, вони вирівняються самі.

Наталія Стефанишин

Городничий порадник

БУЗИНА

Я хотіла б впровадити в моєму городі деякі наші кущі і квіти. Чи могли б ви порадити мені, де можна замовити бузину? Живу у стейті Монтана.

Ніна Курилук

Бузину (англ. ELDER) можна придбати в городничому заведенні. Бузина — це мало вартісний оздобний кущ. У новіших американських підручниках для влаштування городу її навіть не згадують. На дуже злих ґрунтах, де ніщо не хоче рости, деколи садять підвідміну бузини зі шкарлатно-червоними ягодами (Sam-bucus racemosa).

Роман Коцик

**Куховарські приписи
Н. Костецької
ГОРОДИНА й ОВОЧІ
Ціна 60 ц. за зшиток
з пересилкою 65 ц.**

Замовляти в Централі СУА.



Ганна Черінь

Найкращий дарунок для мами

— Я не знаю, що подарувати мамі на свято цього року, — жалівся Юрко. — Миногого року я подарував їй хусточки, позаминногого — рукавички, а тепер вже я їй не знаю що. Я пробував у неї запитатися, а вона мені сказала: „Нічого не треба, синку, аби ти мене любив“. Це дуже добре сказано, але нічого мені не допомагає. Лялю, що ти своїй мамі даруєш?

— Хусточки до носа, — відповіла Ляля.

— А ти що, Марійко?

— Рукавички.

— Я так і знав! — махнув рукою Юрко. — Доведеться бабусю запитати. Бабусю, що ви своїй мамі дарували, як маленькою були?

— У нас дома окремого Дня Матері не було, — почала розповідати бабуся. — Але ми відзначали її день народження, як свято Матері. Тільки в нас багато грошей не було, і нам їх так щедро не дарували, як вам. Крім того, мама не хотіла б нічого купованого, а зате дуже тишилась, коли ми їй дарували щось таке, що самі, своїми руками робили, навіть якщо воно не було дуже досконале. Пригадую, що сестра моя, Олена, одного року взялася їй виплести светр. Дістала вовни, дістала малюнок — на нім усе виглядало так легко... А як почала плести, то п'ять разів розпускала, поки ледь-ледь за день до маминого свята закінчила. А як закінчила, то побачила, що переплутала рукави, правий на місце лівого. Від цього светр на плечах був трохи мішкуватий. Але вже ніколи було переправляти, так його бідна Оленка мало що не зі сльозами подарувала. І що ви думаєте? Це був мамин улюблений светр, і вона його завжди вибирала з чотирьох светрів, що були

багато кращі за цей. А ще наша мама дуже любила квіти, і в день її народження ми зранку ходили в гай і наривали цілі снопи пахучих свіжих квітів. Їх розставляли скрізь по хаті і виплітали з гірлянд мамині ініціали...

— У нас тут немає гаю і квітів, — сумно промовила Ляля.

— Ми теж пізніше переїхали до міста і вже не могли збирати для мами квіти... Але завжди щось робили для мами: наша наймолодша, Зіна, що з л'яти років училась грати на фортепіяні, на день народження готувала для мами якийсь „мамин“ вальс. Брат майстрував коробочки для шиття, голлок чи гудзиків, а я часто вчила напам'ять вірші, шорік то довший. Одного року я спробувала написати для мами щось своє: писала, перекреслювала, переписувала — і вийшло щось страшне! Проте, мама аж заплакала, як почувла мій вірш, попрохала його ще раз перечитати, тоді ще прочитала сама і дуже-дуже мене хвалила. З того часу я почала писати вірші і так стала письменницею. Отже, діточки, не треба на подарунок тратити багато грошей. Даруйте мамі свою любов до неї, зробіть їй на свято щось особливо приємне. Чемне поводження, гарні оцінки в школі — це теж подарунки, так само, як і кожна, навіть маленька поміч у господарстві.

— Я зроблю мамі гаптовану закладку для книжок! — вирішила Ляля.

— Я поскладаю книжки на полиці, і мамині хусточки в шуфляді, бо їй на те не вистачає часу, і пообмиваю листочки на фікусах і...

— А я вичишу всі мамині чевривички! — вигукнув Юрко.

Діти наперебій почали придумувати, що б іще корисне й дотепне вони могли зробити для ма-

ми. Виявилось, багато чого можна мамі подарувати зовсім без грошей. Треба тільки уваги і доброго серця на те.

А що б ви, діти, могли подарувати на День Матері своїй матусі — без грошей, від щирого серця?

КОНВАЛІЇ

На галявині, в лісочку,
Що за дивнії дзвіночки
Про весінні дзвонять дні?..

Це конвалії розквітлі,
Сніжно-білі, ніжно-світлі,
Ще до того й запашні.

І почув весінній вітер,
Як у лісі дзвонять квіти,
Йй закохався в ніжний спів...

Про конвалії розквітлі,
Сніжно-білі, ніжно-світлі,
Нам сьогодні розповів.

Діма

НА КЛАДЦІ

Ця кладка як доріжечка,
по кладочці іду,
і не боюсь ні трішечки:
у воду не впаду.

Бо там он, скраю кладочки
матусенька моя,
а з нею не лякаюся
нічого в світі я.

Г. Чорнобицька

ГРИЦЬ НЕХАЙ

Це не х а й зроблю я завтра,
Це зроблю не х а й по тім,
А оце й не післязавтра, —
Днів, скажімо, через сім.
Все, усе не х а й чекає, —
Гриць усім отак казав.
Через те його Н е х а є м
Кожний підліток назвав.
А Н е х а й — ледащо, значить,
Це недобре ім'я — знай!
Тож дивись, вважай, юначе,
Уникай казати — х а й!

Петро Кізко

Весняна казка

Маленькі дівчатка — дощові краплинки — жили в своїй маминьки-хмарки. Вдень так гарно було плисти під соняшним промінням у блакитнім небі, а вночі слухати казочку дідуса-місяця або дивитися, як водять срібне коло блискучі зірки. З кожним днем до маминьки-хмаринки прибували все нові діточки, ті ж самі дощові краплинки. Вони розповідали матусі багато цікавого, що бачили й чули на землі. Скоро матусіна хатка зробилася тісною, так багато краплинок зібралося в ній. Тоді прилетів дядько-вітер та сказав:

— Слухай-но, матусю-хмаринко, пусти своїх діточок погуляти в світ, побачити землю. Там є багато роботи для них і всі на них чекають.

Мати-хмаринка закликала дівчаток до себе, приготувала їм усе потрібне для подорожі та кожній дала срібний кухлик з водою, наказуючи допомагати на землі всім: і рослинам і тваринам.

Засурмив вітер свою пісню, задухав і одна за другою краплинки почали стрибати з хмарки в повітря.

— Прощай, матусю! — гукали вони.

— Ціть собі з Богом! Робіть свою працю та не баріться, повертайтеся до мене! — ласкаво відповіла їм мама-хмарка.

Разом із другими одна краплинка „Дюль-Дюль“ (так її звали сестри та мама) полетіла на землю та впала просто в яблуневу квітку, бо на землі була весна. Як втішилася квіточка! Вона так довго вже хотіла пити, а Дюль-Дюль дала їй води зі свого кухлика та обмила від пороку її ніжні пелюстки.

— Дякую тобі, добра дівчинко, — прошепотіла квіточка. — Візьми від мене мої пахощі..

Дюль-Дюль із насолодою вдихала чудові пахощі, які їй подарувала яблунька.

— Мила дівчинко, — попросила її квіточка, — чи не могла б ти нам зібрати трохи харчів із землі, бо ми без водички не можемо взяти їх із ґрунту.

— Добре, люба яблунько! —

відповіла Дюль-Дюль. — Я змочу ґрунт навколо тебе, щоб порошок знов не вкрив твого квіту, а тоді покличу сестричок і ми це враз зробимо. Прощай!

Вона стрибнула на ґрунт під яблунькою, а там вже зустріла своїх сестричок, які його поливали з кухликів.

— Так, сестро, ми тебе чекаємо! Підемо в землю, подивимось, що там є, може там хтось потребує нашої допомоги! — загомоніли всі краплинки.

Дівчатка-краплинки побралися за руки та й потахли в землю швидко, швидко. Раптом почули тоненький голосок:

— Дівчатка, не забудьте мене, не минайте, дайте трошки водиці, а я вам поможу під яблунькою розпорозувати землю.

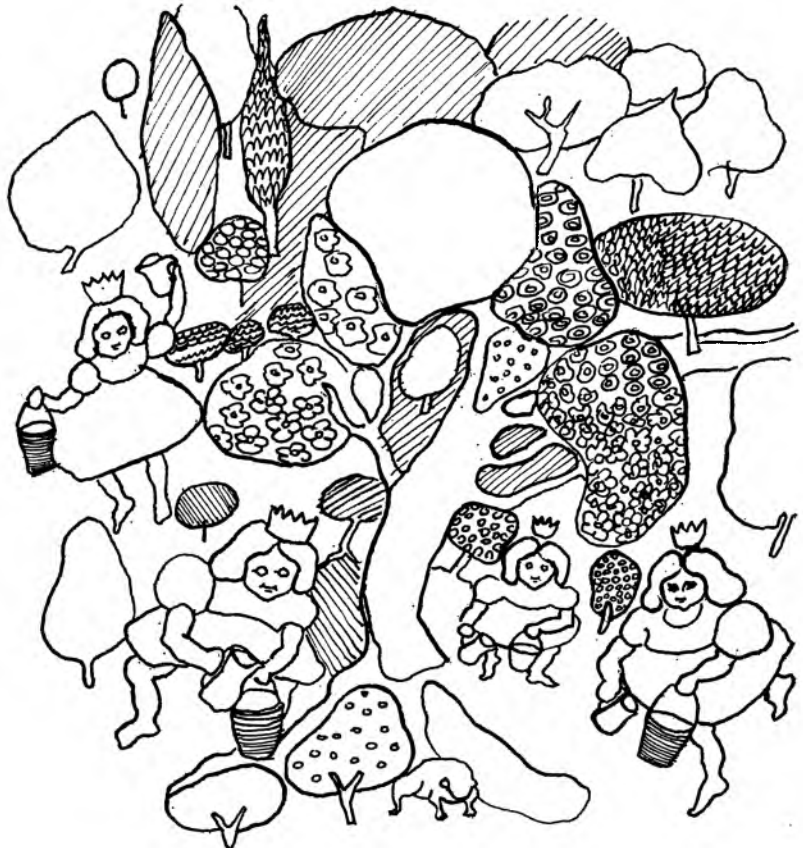
Це обзивався до них земляний хробачок. Кожна дівчинка-краплинка плеснула на хробачка водою зі свого кухлика. Він обмився, напився водички і веселий,

вдячний та бадьорий поліз крізь землю допомагати краплинкам і показав дорогу до корінців деревця. По корінцях крізь стовбур та гілочки аж до самого листячка рознесли краплинки-дівчата харчі для яблуньки. Нагодували вони яблуньку всю, не лишаючи ні одного листочка, ніоднієї квіточки. Яблунька під сонцем зеленіла та красувалася своїм біло-рожевим квітом і дарувала кожній краплинці свої чудові пахощі. А дівчатка-краплинки вже стомилися, бо то була довга і трудна подорож.

Сонечко весело всміхалося з неба, закликало дівчаток-краплинок додому. І Дюль-Дюль запропонувала дівчаткам, дощовим краплинкам, летіти додому та й кухлики в них спорожніли, а без води однаково було нічого робити їм.

Легенько незримою парою знялися краплинки вгору. Дядько-вітер побачив їх, підхопив і відніс до маминої хатки.

І вже вночі, коли зорі знов почали водити своє срібне коло, а (Докінчення на обгортці)



Вона стрибнула на ґрунт під яблунькою, а там вже зустріла своїх сестричок, які поливали з кухликів ґрунт.



Щораз більше наближається дата XIII Конвенції і все ближче ми до нашого З'їзду. Нашим гаслом буде цього року — **Організоване жіноцтво будує наше майбутнє.** У програмовій доповіді розглянемо напрямні, що з нього випливають.

Повідомляємо, що **Річні Збори Гол. Управи США** у цьому році відбудуться в четвер, дня **28. червня 1962 р.**, себто безпосередньо перед XIII Конвенцією Союзу Українок Америки. Всі членки Гол. Управи США вже повідомлені про те.

XIII Конвенція США буде відкрита в **п'ятницю, дня 29. червня** о год. 11:30 перед полуднем. З огляду на трирічну каленцію Гол. Управи США Конвенція триватиме **три дні**, себто до 1. липня включно. Звертаємо на це увагу всіх делегаток.

Першим із-поміж Відділів США — **36 Відділ із Шикага** надіслав оголошення для **Конвенційної Книжки**. І то не одне чи два, а повних 15 оголошень, окрім власного привіту зі світлиною. Оцей приклад невеликого Відділу може стати зразком для других!

У травні ц. р. відбудеться **посвячення нового Дому США**. Раді будемо показати Союзнякам із Філадельфії й околиці його гарно влаштовані кімнати, в яких міститься бюро Централі, редакція й адміністрація, архів організації й канцелярія СФУЖО. Від квітня ц. р. у новому будинку примістилась також дитяча світличка 43 Відділу США, яка гуртує щосуботи около 20 дітей.

Заходами Комітету Побудови Пам'ятника Лесі Українки у Клівленді появилась праця д-ра **А. Княжинського „Творчий шлях Лесі Українки“** окремою книжечкою. На прохання Комітету Побудови розішлемо цю книжечку Відділам для розпродажі. Таким способом вшануємо гідно відслонення пам'ятника і 90-річчя народина поетки.

Олена Лотоцька, голова

Централа одержала

від 8. березня до 4. квітня 1962 р.

РІЧНА ВКЛАДКА І ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД:

Окружна Рада Нью-Йорк	7.50	
Від. 3 Нью-Йорк	20.00	5.00
„ 4 Нью-Йорк	20.00	5.00
„ 5 Дітройт	20.00	5.00
„ 14 Клівленд	20.00	5.00
„ 28 Ньюарк	20.00	5.00
„ 37 Дітройт	20.00	5.00
„ 47 Рочестер	20.00	5.00
„ 62 Сан Франціско	10.00	
„ 65 Нью Брунсвік	20.00	5.00
„ 68 Сиракузи	20.00	5.00

ФОНД ЦЕНТРАЛІ І ВКЛАДКА ДО СФУЖО:

Від. 3 Нью-Йорк	48.00	5.00
-----------------	-------	------

„ 4 Нью-Йорк	45.00	4.50
„ 5 Дітройт	108.00	10.00
„ 13 Честер	45.00	4.50
„ 28 Ньюарк	195.00	19.50
„ 37 Дітройт	24.00	2.40
„ 47 Рочестер	33.00	3.30
„ 65 Нью Брунсвік	45.00	4.50

ФОНД РЕЗЕРВОВИЙ І КОНВЕНЦІЙНИЙ

Від. 3 Нью-Йорк	10.00	5.00
„ 4 Нью-Йорк	10.00	5.00
„ 5 Дітройт	10.00	5.00
„ 28 Ньюарк	10.00	5.00
„ 37 Дітройт	10.00	5.00
„ 47 Рочестер	10.00	5.00
„ 57 Ютика	10.00	5.00
„ 65 Нью-Брунсвік	10.00	5.00
„ 68 Сиракузи	10.00	5.00

НА НОВИЙ ДІМ США:

Від. 54 Вилмінгтон	10.00
„ 68 Сиракузи	5.00

ПРЕСОВИЙ ФОНД Н. Ж.:

Від. 4 Нью-Йорк	25.00
„ 13 Честер — збірка	11.50
„ 17 Маямі	20.00
„ 38 Ленсінг	20.00
„ 47 Рочестер	25.00
„ 54 Вилмінгтон — збірка	10.00
„ 57 Ютика	10.00
„ 65 Нью-Брунсвік, зі шедрівки	20.00

Магдаліна і Петро Слободяни, Нью-Йорк	15.00
Марія Савчин, Філадельфія	6.00
Катерина Гупало, Седл Рівер	6.00
Юлія Кучер, Пітсбург	6.00
Люба Цегельська, Рочестер	5.00
Марія Пашук, Філадельфія	3.00
Д-р Домна Ясінчук, Фенікс	3.00
Н. Виницька, Торонто	2.00
Стефанія Бедрій, Ньюарк	2.00
Євгенія Боднарчук, Нью Гейвен	2.00
Жіночка Ланка СУМ, Монtréal	2.00
Богданна Михайлів, Бетлегем	2.00
Анна Посполита, Філадельфія	1.00
Соня Гасин, Філадельфія	1.00
Юліяна Гробельська, Садбури	1.00
Юлія Ходоровська, Вунсакет	1.00
Ангелина Шевчик, Картерет	1.00
Пелягія Малиновська, Філадельфія	1.00
Леся Бідний, Шикаго	1.00
Надія Дидинська, Філадельфія	1.00
В. Садівнича, Клівленд	1.00
Ганна Дм. Ратич, Никсон	1.00
Анастасія Кочан, Вінгем	1.00
Надія Вербіяна, Ірвінгтон	1.00
Марія Буцяк, Манчестер	1.00
Катерина Струса, Манчестер	1.00
Теодфія Хвостик, Манчестер	1.00
Стефанія Даниляк, Торонто	1.00
Анна Хомин, Лайма	1.00
Гелен Скіцко, Маснет	1.00
Оксана Копачівська, Гемілтон	1.00
Ольга Строган, Кемден	1.00
Ангелина Банах, Філадельфія	1.00
Марія Терлецька, Бейсайд	1.00
Дарія Гаврилук, Монtréal	1.00
Катерина Желінська, Феніксвил	1.00
Марія Васьків, Бронкс	1.00
Євгенія Пирська, Філадельфія	1.00
Ольга Басараб, Торонто	1.00
Євгенія Чернописька, Рочестер	1.00
Іванна Яремко, Клівленд	1.00
Анна Коваль, Шикаго	1.00
Євгенія Шпирка, Ірвінгтон	1.00
Лідія Шмадченко, Йог Бетлегем	1.00
Марія Гудз, Шикаго	1.00
Стефанія Бабій, Бريدжпорт	1.00
Іванка Подола, Шикаго	1.00



КЛІВЛЕНД, ОГАЙО
Окружний З'їзд СВА

Відкриваючи З'їзд дня 27. січня 1962 п-ні голова Дубас зазначила, що ми спізнилися цього року з нашими загальними зборами, але відразу подала поважну причину — відслонення пам'ятника Лесі Українки в Українському Городі Культури у вересні 1961 р. Пов'язана з тим праця перед і після відслонення забрали час і енергію членок.

На З'їзді зійшлися кільканадцять делегаток усіх наших Відділів. Збо-

ри проходили згідно з програмою, вичерпно й ділово. Кожна з наших референток добре знає засяг своєї діяльності, в часі каленції розроблює чи поширює плян і — діє стало, не раз заскакуючи Управу новими помислами, бо мовляв „не сміємо ані трохи спочивати, навіть по зреалізуванні такого великого діла, як пам'ятник Лесі Українки. Спочинок у товаристві — це не покріплюючий сон — ні, це повільне завмирання його, а цього не хочемо, тому всі разом до дальших змагань...“

Може думав би хто, що заг. збори при кільканадцяти делегатках нецікаві, одноманітні? Навпаки! Всі пильно стежили за проводом зборів, забирали голос у цікавій дискусії, що досить довго велася. У міжчасі виринула шляхетна думка, щоб наш Комітет Побудови Пам'ятника представити в жіночій пресі поіменно і в той спосіб утривалити прізвища тих відданих членок, що наполегливо впродовж 5 літ вели трудну акцію зреалізування великого заміру для слави нашої спільноти. Невсипучі працівниці — це п-ні Катерина Мураль, голова, п-ні Михайлина Ставнича, секретарка, п-ні Параскевія Баранська, касієрка, пп. Анна Гавриляк, Ірина Кашубинська, Євгенія Дубас, Ярослава Данилевич, члени. Вправді, деякі з них, що були присутні, протестували, кажучи, що сповнили свій обов'язок супроти Батьківщини, та ми свідомо згадуємо їх віддану працю на цьому місці. Нехай ціла наша родина СВА знає й поважає наших ідейних посестер, а в майбутньому нехай ті, що прийдуть по нас, наслідують їх.

До нової Управи Окр. Ради увійшли: п-ні Євгенія Дубас, голова, п-ні Єлисавета Антонович, містоголова, п-ні Юлія Тарнавська, секретарка, п-ні Марія Федачин, касієрка. Референтками стали: п-ні Ольга Городиська, культ. освітньою, п-ні Дарія Ломницька імпрезовою, п-ні Івана Скопляк, пресовою. До Секції Сусп. Опіки увійшли пп. Марія Кукіз і Ярослава Данилевич, до Секції Зв'язків пп. Надія Дейчаківська, Анна Глинська, Олена Волянська. П-ні Марія Дейчаківська — вільний член.

Контр. Комісія: п-ні Катерина Му-

раль, голова, пп. Анастасія Данилович і Марія Когут, члени, а пп. Анна Габрівська і Марія Микитин, заступниці.

Іванна Скопляк
пресова референтка

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Вишивані Вечерниці Відділів СВА

Цьогорічні вечерниці, які відбулися 17 лютого у Нар. Домі, були zorganizовані при допомозі восьми Відділів Окружної Ради СВА в Нью Йорку.

Центром зацікавлення була дефіляда пань і панів у вишивках при звуках оркестри. Численні гості пригладалися контестантам, а журі, в склад якого входили пані: Галя Гошовська, Марія Ржепецька, Євгенія Тріска і Марія Душник, нагородило слідувачі моделі:

Першу нагороду одержала п-на Галина Курівчак за ясну сукню прикрашену широким гуцульським взором. Друга нагорода — п-ні Олена Гой, третя нагорода — п-ні Тетяна Зимна. Відзначено слідувачі три сукні: п-ни Лесі Соколишин, п-ні Ольги Грицай і п-ні Ольги Сливки. З приємністю треба ствердити факт, що клич Вишиваних Вечерниць заохотив теж і мужчин. Нагороду за примінення вишивки на мотильок одержав п. Степан Максимяк, перше відзначення — пан Володимир Гайдук за вишивану сорочку.

Відзначення за вишивані краватки одержали: д-р Роман Дзядів і пан Микола Дзядів.

Після нагород за вишивки приступлено до другої точки Вечерниць, а саме вибору королеви, яка буде офіційно коронована на Міжнародній Виставці у Арморі. І знову при звуках гарної музики відбулася дефіляда гарних ланночок. Але тепер рішають гості, котра з них дістане корону. І ось вислід: Королева — п-на Наталія Христина Попе; князівни — п-ни Мая Падох і Діана Бузко. Після проголошення вибору минулорічна королева п-на Марта Книш передала корону нововибраній королеві, а голова Окр. Ради п-ні Падох прикрасила її стрічкою з написом „Королева Вишиваних Вечерниць 1962“. Королева є дочкою членки 4 Відділу СВА п-ні Ольги Попе (Пасічник). Уроджена в Нью Йорку, належить до другої генерації тут роджених українців. По закінченні середньої освіти планує студіювати право.

Вишивані Вечерниці відбуваються

ФОНД „МАТИ Й ДИТИНА“

Від. 3 Нью-Йорк	10.00
„ 4 Нью-Йорк	25.00
„ 5 Дітройт	10.00
„ 17 Маямі	15.00
„ 20 Філадельфія	16.00
„ 28 Ньюарк	22.00
„ 43 Філадельфія	45.00
„ 47 Рочестер	63.25
„ 57 Ютика	45.00
„ 65 Нью Брунсвік	30.00
„ 66 Нью Гейвен	22.00
„ 68 Сиракузи	20.00
„ 71 Джерзі Сіті	5.00
Магдаліна і Петро Слободяни	10.00
Пракседа Ясінська, Милвіл	10.00
Олена Лонкевич, Рочестер	10.00
Марія Кузів, Центр. Айсліп	5.00
Марія Пеленська, Питсбург	5.00
Марія Сухарева, Філадельфія	5.00
Ярослава Дереш, Ладлов	2.00
Текля Єзуско, Ст. Луїс	2.00

ВИДАВНИЧИЙ ФОНД:

Від. 20 Філадельфія	10.00
---------------------	-------

ВИХОВНИЙ ФОНД ІМ. ГАННИ РАКОЧОЇ:

Іван Іванчишин, Торонто	10.00
Ольга Пшоняк, Едмонтон, збірка	23.00
Роман Дражньовський, Тінек	5.00

УККА:

Від. 5 Дітройт	10.00
„ 47 Рочестер	10.00
„ 57 Ютика	10.00
„ 43 Філадельфія
„Український Квартальник“	4.00

ЗУАДКОМІТЕТ:

Від. 5 Дітройт	10.00
„ 17 Маямі — для Українських Інвалідів	25.00

рік-річно, як пригадка нашому жіноцтву, що українську вишивку треба плекати і поширювати. На слідуючий рік було б побажане більше число молоді, як доказ її зацікавлення у приміненні вишивки до модерного вбрання.

Влаштуванням цього вечора займався окремий комітет пань з Відділів ч. 1, 3, 4, 8, 53, 64, 71 і 72. Всім паням, які своєю працею у підготовленні та в часі вечериць причинилися в успішному переведенні імпрези — щира подяка.

Присутня

Річні збори 1 Відділу СУА

Дата: 16. грудня 1961.

Відкриття зборів перевела голова п-ні Пелешок молитвою.

Президія зборів: п-ні Т. Зимна, голова, п-ні А. Сливка, секретарка.

Звіти Управи зложили: п-ні К. Пелешок, голова, п-ні А. Головей, містогорова, п-ні Я. Сулжинська, рек. секретарка, п-ні М. Сирота, кор. секретарка, п-ні А. Кумфорт, скарбничка і референтки — п-ні Л. Котлярчук, культ. освітня, п-ні О. Сливка організаційна, п-ні М. Лозинська, виховна, п-ні С. Лешко, сусп. опіки, п-ні М. Стахів, пресова, п-ні К. Папуга, господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 42 активні членки, з яких 90% передплачує Наше Життя. Щомісяця відбував збори, а в грудні відсвяткував ювілей 40-ліття Відділу. Є членом УККА, ЗВАДКомітету, Об'єднаного К-ту і співпрацює з ними, як теж із Комітетом Побудови Пам'ятника Т. Шевченкові. Вислав представницю на відслонення пам'ятника Лесі Українки у Клівленді.

б) Культ. Освітня: Відділ влаштував такі імпрези: Просфору, Свято Матері та Вечір вражень із подорожі по Україні. З цими зустрічами була получена перекуса з чаєм. 40-ліття Відділу відзначено величавим бенкетом з мистецькою програмою та ювілейною книгою. На ювілей прибула голова Централі п-ні О. Лотоцька. Як щороку спільно з другими Відділами влаштовано Вишивані Вечерниці. Окрім того на місячних сходинах відзначено всі роковини, як Свято Незалежності, Т. Шевченка та Лесі Українки окремою доповіддю. Відділ співпрацював із Окр. Радою при влаштуванні Зустрічі Градуантів і Міжнар. Жін Виставки. На

пам'ятник Т. Шевченка пожертвував 100 дол., а членки зложили через Відділ 145 дол. На пам'ятник Лесі Українки Відділ зложив 40 дол.

в) Суспільна Опіка: Відділ опікується навчальною станицею в Ерлангені, спомагає „бабусю“ в Бельгії, вислав дві пачки до Югославії та допомогу родині в Польщі. Щоб роздобути фонди провів вигравку на вишивану подушку й кераміку, що їх пожертвувала п-ні О. Сливка, орг. референтка.

г) Фінансова: Відділ мав 1.773.65 доходу, а 1.450.84 дол. витрат.

Контр. Комісія. Голова її п-ні Іванна Бенцаль ствердила ведення діло-і книговодства в найкращому порядку. На її внесення уділено одноголосно абсолюторію уступаючій Управі.

Вибір нової Управи не завершився, бо б. голова п-ні Пелешок обстоювала погляд, що по 17-літньому головуванні керівництво Відділу повинно перейти в інші руки. Тому зборів не закінчено, а вибір проведено на додаткових річних зборах, що відбулися 20. січня 1962 під проводом п-ні І. Бенцаль, предсідниці і п-ні Я. Сулжинської, секретарки.

Нова Управа: п-ні Катря Пелешок, голова, п-ні Ярослава Служинська, містогорова, п-ні Марія Стахів, рек. секретарка, п-ні Марія Сирота, кор. секретарка, п-ні Анна Кумфорт, скарбничка. Референтки: п-ні Таня Зимна, організаційна, п-ні Лідія Котлярчук, культ. освітня, п-ні Стефанія Лешко і Анна Баран, сусп. опіка, п-ні Марія Лозинська, пресова, п-ні Марія Секрета, імпрезова, п-ні Катерина Папуга, господарська.

Контр. Комісія: п-ні Марія Головей, голова, пп. Іванна Бенцаль і Марія Шкамбара, члени.

Збори закрила голова п-ні К. Пелешок. М. Л., прес. реф.

ЧЕСТЕР, ПА.

Річні збори 2 Відділу СУА

Дата: 11. лютого 1962.

Збори відкрив парох Укр. Прав. Церкви, митроф. прот. о. Мицик молитвою, побажав усім щастя й здоров'я і поблагословив до дальшої праці. Голова п-ні Тершавська прохала віддати пошану померлим однохвилинною мовчанкою.

Протокол із попередніх зборів відчитала секретарка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбуває

правильно свої збори. Дві членки брали участь у відслоненні пам'ятника Лесі Українки у Клівленді і зложили даток від Відділу. Відділ співпрацює з місцевою Укр. Прав. Церквою і бере активну участь у її підприємствах. Висилає делегаток із привітаними й датками до інших організацій.

б) Сусп. Опіка. Доглядачки хворих відвідують і обдаровують хворих членок. Відділ закупив ікону і хоругви до церкви і пожертвував на малювання церкви. Передано даток на Пам'ятник-Церкву у Бавид Бруку.

б) Культ. Освітня. Відділ зложив пожертву на пам'ятник Лесі Українки і Тараса Шевченка.

Контр. Комісія заявила, що книги Відділу є в порядку, за що Управі належить вияв довір'я і признання.

Нова Управа: п-ні Петронелла Пецюх, голова, п-ні Катерина Бартіш, містогорова, п-ні Анна Нуджін, секретарка, п-ні Анна Глив'як, заступниця, п-ні Марія Лаврик-Сирота, касієрка, п-ні Анна Масишин, заступниця. Референтками стали — п-ні Анна Глив'як культ. освітньою, п-ні Марія Івахів, пресовою (укр. мовою). Доглядачками хворих — пп. Емілія Отар, Марія Лаврик-Сирота, Анна Масишин. Представниці до Окр. Ради — пп. Петронелла Пецюх, Анна Нуджін, Юлія Тершавська, Марія Лаврик-Сирота, Софія Єдинак. Представницями до Церковної Ради: пп. Марія Фідик, Анастазія Забитко. Представниці до Філії УККА: пп. Анна Масишин, Параскевія Рубаш, Анна Глив'як. До прапорів: пп. Єва Лужецька і Софія Батюк.

Контр. Комісія: пп. Софія Єдинак, Марія Фідик і Єва Заяць.

Збори закінчено молитвою. Слїдувала перекуса, при якій членки ще довго гуторили.

Свято Жінки-Героїні

Дня 25. лютого о. Мицик відправив панахиду за упокій невинних жертв. Громада зійшла до парохіальної залі, щоб спільно з Відділом СУА віддати шану жінці-героїні.

Голова п-ні Пецюх коротким вступним словом відкрила це свято і попрохала вшанувати пам'ять усіх мучениць однохвилинною мовчанкою. Союзянки відспівали дві пісні, відповідно підібрані до цього свята під проводом диригента Сергія Шевченка. Святочний реферат укр. і англ. мовами виголосила секретарка п-ні А. Нуджін. Найбільше місця присвя-

тила життю і праці поетки-революціонерки Олени Теліги, якої 20-ті роковини смирти припадають у лютому ц. р. На закінчення Свята митр. прот. о. Мищик у своїй глибоко патріотичній промові підкреслив велич тих жінок, що життя віддали за друзів своїх.

Короткою подякою учасникам святочних сходин, відспіванням національного гимну і молитвою голова п-ні Пецюх закрила свято.

М. Івахів
пресова референтка

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Золотий Ювілей у 3 Відділі

Наші відомі громадяни Петро і Магдаліна Слободян обходили 4. лютого 1962 р. золотий Ювілей свого вінчання. „Жіноча Поміч“, 3 Відділ СУА, в якому пані Слободян є містоголовою з тієї нагоди зробив прийняття дня 11. лютого в Демократичнім Клубі. На це рідке свято зійшлись майже всі членки, щоб вшанувати п-во Слободянів і зложити їм побажання кріпкого здоров'я і многих літ. Пані М. Слободян одна з небагатьох, які працюють у нашім Відділі від початків його заснування.

Свято розпочала голова п-ні М. Марусевич, прищиплюючи „корсаж“ Ювіліятці зі щирими словами побажання. Пані Йосик прищипила квітку Ювіліяткові, а в ту хвилину всі членки заспівали „многая літа“. Для обоїх ювіліятів, як і для всіх членок, це була справді зворушлива хвилина. В часі прийняття багато членок забирали слово, бажаючи нашим Ювіліятам всього добра. На ювілею була присутня голова 1 Відділу, пані К. Пелешок, яка також зложила побажання від себе і Відділу. Голова п-ні М. Марусевич відчитала листовне побажання від Марії Демидчук, яка особисто не могла прийти. Відтак голова п-ні Марусевич вручила Ювіліятам скромний дарунок від членок цілого Відділу. На кінець забрала слово Ювіліятка М. Слободян і зворушливими словами подякувала всім за таку милу несподіванку. Дякуючи членкам, звернулась особливо до голови п-ні Марусевич, а потім до пані Пелешок.

З тієї нагоди Ювіліяті зложили від себе дар у сумі 25 дол., а членки дали 36 дол., разом 61 дол.

З тих грошей призначено на Наше Життя 15 дол., на фонд „Мати й Дитина“ 10 дол., на Духовну Семінарію

в Стемфорді 10 дол., на Сиротинець у Філадельфії 10 дол. на радіопередачу церкви св. Юра 15 дол.

Хай наші Ювіліати ще довго живуть і дай їм, Боже, дідатись діамантового Ювілею.
М. М.

Річні збори 4 Відділу СУА

Дата: 14. січня 1962.

Збори відкрила голова п-ні А. Кізима спільною молитвою.

Президія зборів: п-ні Емілія Корнат, почесна голова Відділу, п-ні Софія Серафін, секретарка.

Протокол із останніх зборів відчитала п-ні Серафін.

Звіти Управи зложили: голова, містоголова, секретарка і референтки — пресова, сусп. опіки, господарська та делегатки до Окр. Ради, Об'єднаного Комітету і лідер Клубу.

Діяльність Відділу:

а) **Організаційна:** Відділ відбув 9 зборів, начислює тепер около 35 членок, у цьому році прибули 3 нові членки. Є членом Об'єдн. К-ту і бере участь у його підприємствах.

б) **Культ. Освітня й Імпредова:** Відділ влаштував Свячене, Вечір св. Миколая і 4 Чайні Вечори. Брав активну участь у концерті в честь Лесі Українки, Міжнар. Жін. Виставці і Вишиваних Вечерницях. Зложив 100 дол. на пам'ятник Т. Шевченка у Вашингтоні.

в) **Сусп. Опіки.** Відділ відвідує хворих членок, зложив пожертву на дитей залишенців 15 дол. і для „бабусі“ 10 дол.

г) **Пресова.** Пожертва на пресовий фонд Н. Ж. 25 дол.

Контр. Комісія. Іменем її п-ні А. Ярема ствердила, що книги Відділу є в повному порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори ухвалили.

Нова Управа: п-ні Анна Кізима, голова, п-ні Євдокія Ликтей, містоголова, п-ні Софія Серафін, рек. секретарка, п-ні Тетяна Сиротюк, фін. секретарка, пп. Юлія Федорович і Розалія Мацук, кор. секретарки, п-ні Кароліна Борщевська, касієрка, п-ні Іванна Бенцаль, лідер. Референтками стали: п-ні Анна Колтун, господарською, п-ні Єва Дорош, сусп. опіки.

Контр. Комісія: пп. Егнес Ярема, Марія Стасюк і Павліна Бродін.

На закінчення членки підготували добру перекуску, якою закінчено давній, а розпочато новий рік праці.

Софія Серафін, секретарка

ЧЕСТЕР, ПА.

Звіт із діяльності 13 Відділу СУА

Нашою першою імпредою по загальних зборах була **Зустріч із 54 Відділом СУА** з Вільмінгтону, дня 23-го квітня 1961. Цю імпреду вважаємо одною з найбільше вдалих, бо ж на в'язання товариських взаємин і співпраця з іншими Відділом річ дуже корисна. Відвідуючи себе взаємно та слідкуючи за працею іншого Відділу, мимоволі вив'язується шляхетне суперництво, що підганяє до праці.

Дня 21. травня 1961 наш Відділ урядив на фармі п. Малеського **Свято Матері**, получене з пікніком. Беручи під увагу, що це був перший пікнік у сезоні і погода чудова, ми мали багато гостей. Найперше відбулась офіційна частина Свята Матері, на якому голова Відділу п-ні Н. Мохнацька виголосила зворушливий реферат, а дитвора шкільного віку віддеклямувала низку віршів. Тут належить подяка нашому парохові о. Збирові, який підготував шкільну молодь до виступів. Пікнік пройшов із повним успіхом. Молодь танцювала, діти їздили на кониках та облягали фантову льотерію, а пані продавали голубці та розпродували льоси на кераміку (дар членки п-ні Г. Кандюк).

Дня 18. червня 1961 уряджено **Свято Батька** у формі ширших сходин, що відбулись у парку. На зеленій траві, в тіні дерев, розсілася громада членок СУА і запрошені батьки. Сходини відкрила голова п-ні Мохницька, звертаючись до батьків з вибаченням, що свято це уряджено в скромній формі. Слідував оригінально поданий реферат п-ні А. Збир. По рефераті вив'язалась палка дискусія, що в ній голос забирали пані й панове. На закінчення п-ні Я. Кобрин відчитала веселий вірш, спеціально уложений для батьків на їх день (вірш із матеріалів, присланих із Централі). На гурті та жартах ціле товариство просиділо в парку до сумерку.

Дня 22. жовтня 1961 наш Відділ урядив **Костюмову забаву** для дітей. Ми сподівались, що на забаву прийде з 30-теро дітей, яких ми гарно забавимо і погостимо. Тим часом чекала нас несподіванка. Прийшло около 150 дітей з парохіяльної школи. Неприготовані на те, ми не могли дати ради перебраній розбавленій дитворі, а що найгірше — не могли обдарувати та погостити дітей так, як вони цього сподівались. По тій імпреді набрали

ми ще одного досвіду — не уряджувати костюмових забав в часі Галовіну або уряджувати на велику скалю.

Дня 12. листопада 1961 відзначено **Листопадові Роковини** святочними ширшими сходинами з участю майже всіх членок. Голова Відділу п-ні Мохнацька поділилася з присутніми своїми спогадами з тих днів. Ці спогади кріпко задержалися в пам'яті жінки, що була одинокою представницею жіноцтва, запрошеною до місцевого Комітету в часі творення Української Держави. Реферат про 1-ий Листопад відчитала п-ні Я. Кобрин, а п-ні В. Михайлів віддеклямувала кілька віршів. Сходини закінчено відспіванням молитви „Боже, вислухай благання”.

В грудні (дня 17. грудня 1961) улаштували ми **Вечір**, яким вшанували нашу старшу членку п-ні Юлію Микита. П-ні Микита працювала як медсестра при Українській Галицькій Армії в часі визвольних змагань. Вечір цей пляновано на листопад, але через хворобу нашої ювілятки перенесено на грудень. Імпреза відбулася в домі членки п-ні А. Візняк. Запрошено на неї родину ювілятки, нашого пароха о. Збира та всіх членок нашого Відділу. Всі приготування роблено у великій таємниці, бо це мала бути несподіванка. В означений день п-ні Візняк запросила до себе п-ні Юлію з чоловіком і братом і коли вони прийшли, застали вже зібраних усіх членок та заставлений стіл. Голова Відділу пояснила заскоченій п. Микита, що це для неї зібрані ми в цьому домі і що цим Вечором бажаємо вшанувати нашу тиху, скромну членку, про яку і не всі знають, що вона, будучи молодим дівчам в час визвольних змагань, кинула затишну батьківську хату та пішла служити нашій справі. Разом із Укр. Гал. Армією вона лонесла всі труди, радощі, підйоми та упадки й перехід за Збруч. Зворушеній п-ні Юлії вручено різьблений альбом з підписами всіх членок Відділу. Від членки п-ні Михайлівської п-ні Микита дістала погруддя Матері Божої (кераміку), а п-ні Л. Кий принесла величезний торт, відповідно прикрашений. За лерекускою промовляли голова Відділу п-ні Мохнацька, чоловік ювілятки п. В. Микита і брат п. проф. І. Повх та сама ювілятка, яка щиро подякувала за вшанування її особи, за несподіванку і дарунки. Коли ж виявилось, що чоловік і брат ювілятки — обидва



Із ювілейної зустрічі 13 Відділу в честь п-ні Юлії Микита.
The UNWLA Branch 13 in Chester, Pa., honored its member Mrs. Julie Mykytka on her 60th anniversary

бувши вояки УГА, присутні заспівали „Многая літа”, а потім попливли пісні, найперше стрілецькі, потім народні та повстанські. Під час вечора переведено рбірку, що дала 21.50 дол. На бажання п-ні Юлії 11.50 дол. призначено на пресовий фонд „Н. Ж.”, а 10 дол. на Українських Інвалідів. Атмосфера вечора була така приємна, що жаль було кидати товариство та йти додому.

Свято Жінки-Героїні відмічено дня 18. лютого 1962 святочними сходинами, на яких містогорова п-ні Володимира Михайлів виголосила вступне слово про Українську жінку-героїню, а п-ні Я. Кобрин відчитала реферат про О. Телігу, п-ні Я. Збір віддеклямувала три вірші О. Теліги.

В місяці лютому Відділ урядив **продаж печива**, а дохід 60 дол. жертвовано на фонд будови нової школи.

Секретарка

ДЖАМЕЙКА, Н. Й.

Річні збори 18 Відділу СУА

Дата: 28. січня 1962.

Збори відкрила голова п-ні Марія Ганка молитвою. Однохвилинною мовчанкою вшанували пам'ять Єви Париляк, що торік відійшла у вічність.

Протокол і фін. звіт відчитала секретарка п-ні К. Воробець.

Діяльність Відділу:

а) **Організаційна:** Відділ начислює лиш 13 членок, але сходиться щомісяця і відчитує обіжники Централі. Відділ належить до Окр. Ради в Нью Йорку і бере участь в її підприємствах.

б) **Культ. Освітня й Імпреза:** Відділ

дів влаштував двічі бінго. На пам'ятник Т. Шевченкові пожертвував 50 дол., на пам'ятник Лесі Українки 20 дол.

в) **Сусп. Опіка:** Родину померлої членки Відділ споміг сумою 25 дол. і зложив гарний вінок на її могилі. На дітей залишенців зложив 10 дол. з коляди, а на Фонд П'ятсот 1.00 дол.

Нова Управа: п-ні М. Ганка, голова, п-ні К. Воробець, секретарка.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Показ моди 20 Відділу СУА

Загальний огляд моделей подали ми в попередньому числі. Тепер зясуємо перебіг цього вечора, що перетворився у дуже вдалу товариську імпрезу.

Показ моди відкрила дня 25. лютого голова Відділу п-ні Михайлина Чайковська. Цей задум постав завдяки членам Відділу, що бажали продемонструвати найкращі моделі цього сезону. До показу притягнуто молодих студенток, дочок членок Відділу. Провід показу спочиватиме в руках молодій мисткині Ніни Климовської.

І справді, незабаром п-на Ніна стала викликувати поодинокі моделі, а їх демонстрували пп. Софійка Лада, Марта Луцишин, Оленка Літинська, Ірка Мельник і Ніна Туренко. Про їх красу й якість уже була в нас згадка. Разом показано 43 туалети, а з них кожна могла сміло фігурувати в виставовій шибі.

Показ суконь був перетиканий музично-танковими точками. Це був сольовий танок Ірки Мельник у стилізованому полтавському вбранні, дві-

чі народні танки Ірки Мельник і Марти Луцишин та сольовий танок Миросі Новаківської (чардаш). Окремо виступила Галина Савчак із співом пісень при акомпаніменті Ждани Кравців.

Вечір закінчила голова Відділу п-ні Чайковська, розказуючи з гумором про походження й кошт своєї власної сукні. Зокрема звернулась із одяговими „вказівками” до наших панів, що надто часто нехтують цією сторінкою виступу. Подякою для виконавців закінчила програму цього оживленого вечора. При звуках оркестри молодь даліше забавлялась.

Присутня

Річні збори 20 Відділу СУА

Дата: 25. березня 1962.

Збори відкрила молитвою голова п. М. Чайковська.

Президія: п-ні Н. Лопатинська голова, п-ні І. Качанівська секретарка.

Звіти Управи зложили: п-ні М. Чайковська, голова, п-ні інж. Л. Дяченко, містоголова, п-ні М. Кочерган, секретарка, п-ні М. Сенейко, касієрка і референтки — п-ні С. Барусевич, організаційна, п-ні М. Романенчук, суспіль. опіки, п-ні С. Прасіцька, культ. освітня, п-ні А. Літинська, імпрезова, п-ні В. Ценко, пресова.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 33 членки, прибули 4 нові. Є членом Філії УККА і ЗУАДКомітету. Вислав делегатку на відслонення пам'ятника Лесі Українки. Відбув 7 ширших сходин.

б) Культ. Освітня й імпрезова: Відділ влаштував Шедрий Вечір і показ моди. Пожертвував на пам'ятник Т. Шевченка 25 дол., а на пам'ятник Лесі Українки 20 дол. Окремі ширші сходини присвятив своїй патронці Олені Телізі і замовив панахиду за неї. Зложив пожертву 10 дол. на увічнення її пам'яті.

в) Сусп. Опіки. Відділ опікується вже кілька літ садком у Новому Ульмі (20 дол. місячно). В тій цілі провів продаж квитків в День Матері, що дало гарний дохід. Відвідував хворих членок у шпиталі.

г) Фінансова: Відділ мав 1.063 дол. приходу, а 909.74 дол. розходу.

Контр. Комісія. Іменем її п-ні О. Чехівська ствердила, що книги Відділу є в порядку й поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Михайлина Чайковська, голова, п-ні Святослава Барусевич, містоголова, п-ні Марія Кочерган, секретарка, п-ні Марія Сенейко, касієрка. Референтками стали: п-ні Слава Баранецька організаційною, п-ні Лідія Дяченко, культ.-освітньою, пп. Клявдія Гош і Аня Літинська імпрезовими, п-ні Софія Прасіцька, господарською, а п-ні Володимира Ценко пресовою.

Контр. Комісія: пп. Надія Ішук, Олена Кушлик і Євгенія Новаківська.

Збори закрили п-ні голова, подякувавши за довір'я. При чаю членки ще довго гуторили.

Присутня

ДІТРОЙТ, МИШ.

Свято Ольги Басараб

Дня 18. лютого о. Балабан і Бохневич відправили панахиду за упокій сл. п. Ольги Басараб. Членки усталися рядами в церкві з відзнаками. Потім відбулась скромна академія в церковній аудиторії св. Івана Хрестителя. Свято відкрила вступним словом голова п-ні М. Ясінська і попрохала вшанувати пам'ять патронки Відділу мовчанкою. Потім п-ні Честух виголосила святочну деклямацію, в якій згадала окрім неї також інших героїнь, що поклали своє життя за Батьківщину. Слідував реферат, що його виголосила з відчуттям п-ні Ксеня Палер. На закінчення продеклямувала „На вічну пам'ять”.

Потім п-ні голова поклікала до слова. Промовила п-ні Катерина Хом'як, пояснюючи значення Свята Жінки-Героїні, потім на ту саму тему говорили пп. Королишин і Черіба. П. Ващук висловив свою пошану для пам'яті героїні. Потім подано скромну перекуоку, а голова п-ні Ясінська подякувала всім за участь. Свято закінчено піснею „О, Україно”.

Ксеня Палер, рек. секр.

КОГОВЗ, Н. Й.

Річні збори 34 Відділу СУА

Дата: 21. січня 1962.

Президія: п-ні Віра Галібей, голова

Нова Управа: п-ні Євгенія Шанц, голова, п-ні Марія Мацюк, містоголова, п-ні Віра Галібей, писар, п-ні Марія Галькевич, скарбник. Референтками стали: п-ні Надія Касіянович культ. освітньою, пп. Ольга Павлів, Віра Гарбач і Калина Тисяк, сусп. опіки,

пп. Павлина Гавришко і Христина Шандиба, господарськими.

Контр. Комісія: пп. Ксеня Кухар і Анна Гогоша.

Надія Касіяничук, культ. осв. реф.

МИЛВОКІ, ВИСК.

Річні збори 51 Відділу СУА

Дата: 4. лютого 1962.

Президія зборів: п-ні С. Хамуляк, голова, п-ні М. Пискір, секретар.

Звіти Управи зложили секретарка і касієрка.

Контр. Комісія поставила внесок на уділення абсолюторії.

Нова Управа: п-ні Лідія Олексюк, голова, п-ні Софія Хамуляк, містоголова, п-ні Софія Пискір, секретарка, п-ні Марія Федішин, касієрка.

Плян праці: У березні Відділ думає провести Свято Жінки-Героїні з особливим відзначенням Олени Теліги, патронки Відділу. Також рішено притягати молодь до всіх починів Відділу, щоб набирала досвіду в громадській праці.

Марія Пискір, секр.

ЮТИКА, Н. Й.

Андріївський Вечір

Дня 9. грудня при численній участі громадянства провели ми так як кожного року — Андріївський Вечір. Його відкрило коротке вступне слово голови Відділу п-ні М. Когутяк. Вона з'ясувала значення звичаїв під день св. Андрія та чому ми повинні їх цінити і зберігати. Відтак передала провід нашій почесній гості з Сиракуз п-ні д-р Єржківській, яка по-майстерськи вміла розвеселити публіку та вдержати її в такому настрою впродовж цілого вечора.

Головною атракцією був виступ нашого новозорганізованого квартету під мистецьким проводом п-ні проф. О. Кокодинської. Пані В. Смик, О. Кропельницька, Т. Смик і М. Бурак відспівали чотири жартівливі пісні, за що публіка нагородила їх голосними оплесками. Фортепіановий супровід спочивав у руках молоді піяністки Х. Чорної.

Співомовки Ст. Руданського відчитані молодим Н. Томичем, причинились до різноманітності вечора. Була також фантова лотерія, з якої наші найменші мали дійсну потіху. Потім прийшла черга на веселі „коломийки”, що оспівували місцеві відносини (пп. В. Смик і В. Величко). Під сам

кінець наша майбутня членка, бо щойно 5-літня Ляля Войтович виголосила по-мистецьки віршик про „хвору Кікі“, за що мабуть найбільше дістала оплесків.

І так проминув вечір при звуках рідної пісні, рідного слова. Дбайливо і смачно приготований нашими членами буфет, якого зорганізуванням зайнялася госп. референтка п-ні Величко, скоро розійшовся. Дохід із вечора у сумі 100 дол. призначено на будову місцевої парохіяльної аудиторії.

Вечір св. Миколая

Дня 17. грудня відбувся традиційний Вечір св. Миколая для дітей, що його підготувала виховна референтка п-ні Доця Савицька.

На програму Вечора зложилась — „Танок сніжинок“ у виконанні наших найменших (Христя Войтович, Любка Юрчишин, Христя Фалинська, Ляля Войтович, і зайчик Ромчик Мельник), одноактівка „Під ніч св. Миколая“ укладу п-ні Когутяк у виконанні шкільних дітей, а саме — Люби Дзядик, Стефи Коцинди (ангели), Лесі Яцків (зірка), Гандзі Савицької (вітрець), Нестора Томича (місяць), Мирося Мельника (чортик) і Марусі Ралько, Богдана й Ромка Кропельницьких і Богдана Юрчишина (хмаринки). В ролі св. Миколая виступив п. Т. Боднарчук. Віршики-молитви до св. Миколая виголосили зі зворушливою ніжністю Ляля й Андрійчик Войтовичі.

Різдвяна продаж печива

Дня 31. грудня відбулась ця продаж під керівництвом п-ні М. Кропельницької, референтки сусп. опіки. Дохід із цієї продажі, із Вечора св. Миколая і збірок на листи (гл. Н. Ж. ч. 4) у сумі 170 дол. вислано залишенням у Німеччині й Австрії, а саме — 60 дол. для дитячого садка у Людвігсфельді, 80 дол. для захисту в Дорнштадті, а 30 дол. для „бабусі“.

Маланчин Вечір

Дня 13 січня 1962 відбувся традиційний Вечір, що його влаштував місцевий Відділ УККА разом із нашим Відділом СУА та з Осередком СУМА. Багато праці завдали собі наші членки при підготові смачного буфету. Цією працею зайнялась госп. референтка п-ні Величко, а співпрацювали пані Марія Кропельницька, Олена Кокодинська, Розалія Рабарська, Марія Смолій, І. Дурбак і О. Яцковська. Королевою забави вибрано молоденьку

п-ну Христю Чорну. Кокардки, яких кількість рішала про вибір королеви, випрацювала з надзвичайною старанністю п-ні Володимира Яцків.

Веселий вечір

Дня 3. березня відбулась імпреза зі співучастю артистів львівської сцени Ірини й Юрія Лаврівських. Цілих дві години розважали вони нас своїми піснями й скечами. Співали про — червоні маки і раки, Форди-Кадилляки, коні і слони, милині баньки, ну, і про любов. Акомпаніамент ми додали свій завдяки досвідченому піяністові мгр. З. Савицькому.

Складний буфет (заходами майже цілого Відділу поставлений) допоміг угостити всіх присутніх, що сиділи при столиках. Щире „спасибі“ всім паням, що так радо допомагали! Спеціальну подяку треба зложити п-ні Марії Кропельницькій (якої ще ніколи не бракувало при буфеті), як також пп. Р. Рабарській, В. Яцків, К. Войтович і О. Кокодинській, що працювали до пізньої ночі.

Вечір дуже гарно вдавсь, а тільки публіка недописала.

Фалина Войтович
пресова референтка

ДІТРОЙТ, МИШ.

Просфора 63 Відділу СУА

Дня 6. січня, як щороку наш Відділ влаштував просфору для свого членства. Свято відкрила молитвою і відспіванням гимну СУА голова п-ні Ольга Макар. Присутні засіли до столів, що були застелені прекрасними вишивками п-ні Скасків. На столах традиційні святочні страви — просфора з медом, колачі, кутя, узвар та всяке інше добро. По середині керамічні свічники, в яких горіли свічки. Святочного настрою додала ялинка, що її прибрали пп. Надя Лаврін і Зеня Юрків.

Залунала коляда Бог Предвічний і п-ні голова поділилася з членами просфорою, бажаючи собі взаємно здоров'я і щастя в 1962 р. Потім прочитала змістовний реферат про наші Різдвяні звичаї, про радісний гамір передсвятковий, про підготову Свят-Вечора, по яких нам у прибраній батьківщині залишились тільки спогади. Змальовуючи красу зимової природи на нашій любій Україні, перенесла нас думкою до рідної хати, і перед нами відкрилась жива картина. Прочитала теж вірш К. Малицької „На св. Вечір“

і вірш старенької жінки, що довгі роки перебувала на засланні, в цей день линула думками до своєї рідні з благанням — не забувати про неї. Віршла, що новонароджений Ісус зніде волю і мир на землю і подасть їй помічну руку. Пом'янула п-ні голова всіх героїв і героїнь, що поклали життя за кращу долю нашого народу. Передала Різдвяний привіт для духовенства, братів, сестер та для тих, що по тюрмах і на каторжних роботах. Наприкінці закликала присутніх до любови й єдності, щоб у згоді могли працювати для поневоленої України.

Коли присутні споживали смачні страви, що їх приладила наша госп. референтка п-ні Мирослава Скасків при допомозі пп. Марії Волошук, Павлини Футяк, Катерини Савки й Анни Семанюк, почались коляди і щедрівки. П-ні Теодозія Стельмах заспівала нову коляду, яку наш народ на рідних землях сьогодні тихенько співає.

У міжчасі п-ні голова повідомила, що наша б. голова п-ні Дарія Бойчук, яка після довгої недуги ще не може бути з нами, прислала нам „несподіванку“. Читаючи цю несподіванку, викликала вона в присутніх веселий настрій. Авторка подала там багато споминів з різних пригод, аж до її відвідин у лікарні. А всі вони були комічного характеру так, що присутні переривали читання сміхом. Вкінці подякувала за відвідини, квіти, побажання і Службу Божу. Прощаючись, запевнила нас, що на Вишиваних Вечерницях буде вже з нами витинати гопака. В подяку за таку несподіванку Управа попрохала п-ні Бойчук до телефону і всі присутні їй гуртом заколядували. На тому закінчено святочну частину.

Користаючи з присутності членства проведено рівночасно й ділові сходи, які були так би мовити звітом тримісячної праці Відділу. Полагоджено письма і всякі біжучі справи, яких було досить. Звіт із розподілу грошей із коляди, яку наш Відділ щороку переводить на залишення, щоб хоч у цей врочистий день злагодити їх незавидну долю. Найбільше уваги присвячено Вишиваним Вечерницям, що мали відбутися дня 24. лютого 1962.

Довго ще гуторили на різні теми, переплітаючи все колядками. Вечір пройшов у дуже гарному, родинному настрою і напевне залишить милі спомини. Треба з приємністю ствер-

дити, що в ряди нашого Відділу, як теж і до Управи увійшли молоденькі пані, які добре вив'язуються з до-ручених їм функцій. Свідомі того, що в майбутньому переберуть про-від.

Голова п-ні О. Макар подякувала присутнім за участь. Молитвою і ко-лядою закінчено свято.

Теодозія Стельмах

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Просфора 66 Відділу СУА

Дня 25. січня ц. р. в залі при цер-кві св. Михаїла зішлись члени і го-сті. Після коротких привітальних слів, як голови п-ні Яхницької, так і місто-голови п-ні Гижої парох о. Чомко провів молитву і поблагословив Про-сфору. Вечеря з усіма традиційними стравами пройшла в родинному на-строю, до чого найбільше причини-лась велика кількість дітей. Це треба відмітити, як радісне явище, бо дає дітям від наймолодших літ змогу по-знайомитись із нашими обрядовими звичаями і народніми традиціями.

Під час вечері п-ні голова прига-дала про хворих залишенців і про-хала зложити для них датки, які кож-ного року Відділ із цього вечора для них призначає. Секретарка п-ні Гри-невич провела збірку, що дала 75 доларів.

Промовляючи о. парох Чомко оці-нив працю нашого Відділу, що спів-працює з Церквою й іншими това-риствами і складає свої пожертви на різні національні цілі. З великим при-знанням висловився о. парох про ха-рикативну працю СУА і поблагосло-вив нашу організацію, бажаючи їй дальшого росту. П-ні голова подяку-вала щиро за це признание, а п-ні мі-стогорова побажала о. парохові здо-ров'я й витривалости. Всі присутні від-співали за її почином „Многая літа”.

У веселій гутірці й при відспіванні колядок закінчено той святочний ве-чір.

О. Томоруг

ЛОРЕЙН, ОГАЙО

Річні збори 69 Відділу СУА

Дата: 14. грудня 1961.

Збори відкрила голова Відділу, а се-кретарка відчитала Союзянську мо-литву.

Президія: п-ні Ольга Ліщинська, го-лова, п-ні Лідія Яців, секретарка. До Президії запрошено представниця

Окр. Ради пп. Е. Дубас і К. Мураль і п-ні М. Андрійович.

Звіти Управи зложили — п-ні го-лова, касієрка і референтка суспіль-ної опіки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбував щомісяця свої сходи з програмою (доповіді, покази дом. господарства) та перекускою. Окрім того Управа відбувала засідання, на яких пляну-вала працю й обговорювала бжучі справи. Відділ є членом УККА.

б) Культ. Освітня й Імпрезова: Від-діл влаштував Вечір вражень із по-їздки по Україні, на який запросив п-ні Марусю Попович із Клівленду. Імпреза була призначена для всієї гро-мади. Окрім того влаштовано дві до-ходові імпрези, а саме — картяний вечір і дитячу забаву. Далше Від-діл брав участь в інших імпрезах, а саме — допомагаючи Філії УККА влаштувати Свято Т. Шевченка і пік-ніки, похід із яких був призначений на пам'ятник Шевченкові у Вашингто-ні і науковцям у Сарселі. Відділ по-жертвував на катедру українознавства 50 дол., на пам'ятник Лесі Українки і Т. Шевченка по 20 дол.

в) Сусп. Опіка. Відділ опікується постійно навчальною станицею в Ні-меччині (20 дол. місячно), туберку-льозною родиною залишенців, вдовою з двома дітьми у Польщі (разом 79.69 дол.) і доривочно сиротами тут. Від-відує хворих вдома і в шпиталі. Ви-слав кілька одягових пачок до Юго-славії.

г) Фінансова: Відділ мав 808.10 дол. доходу і 748.83 дол. розходу.

г) Виховна: При Відділі існує мо-лода танцювальна група під прово-дом п-ні голови, яка виступала на міжнар. фестивалі, на національній ім-презі сербської групи, брала участь у Святі Матері в Акроні та виступала на запрошення гайскулу в нашому мі-сті, а також двічі на телевізійній про-грамі з м. Клівленду. При Відділі вів-ся також курс національних танків для дітей дошкільного віку.

Контр. Комісія: Голова її п-ні О. Лі-щинська ствердила, що всі книги знай-дено в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Марія Дейчаків-ська, голова, п-ні Таня Сілецька, мі-стогорова, пп. Марія Андрійович, Ма-рія Івасишин, Морія Химич, Дора Три-пняк, Дорія Микита, Лідія Яців, чле-ни Управи.

Контр. Комісія: п-ні Ольга Ліщин-ська, голова, пп. Стефа Сілецька, Ка-тря Шуя, члени.

Плян праці: Намічено на найближ-чий час коляду і Свято Жінки-Геро-їні.

Лідія Яців
пресова референтка

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Річні збори 71 Відділу СУА

Дата: 16. грудня 1961.

Збори відкрила молитвою голова п-ні М. Турко.

Президія зборів: п-ні Марія Біло-зор, голова, п-ні Н. Клапішак, секре-тар.

Діяльність Відділу:

а.) Організаційна: Відділ удержу-вав контакт із Окр. Радою, взяв у-часть у ювілею 35-ліття СУА і 40-літті 1 Відділу СУА.

б.) Культ. Освітня й Імпрезова: На своїх сходинах Відділ відзначував замітні дати, як Січневі Роковини й століття з дня смерти Т. Шевченка. Відділ влаштував концерт у честь Ми-трополита Шептицького, веселого „Миколайка”, Великодній і Різдвяний Базарі, дві дитячі забави, вечерку для старших. На пам'ятник Т. Шев-ченка вплачено 25 дол., на пам'ятник Лесі Українки 25 дол.

в.) Сусп. Опіка: Відділ опікується школою українознавства в Ленці, і „бабусею” в Австрії, допомагає за-служеній письменниці, хворій жінці та виплачує стипендію студентці. По-жертви на місцеву парохіальну шко-лу 100 дол., на Пласт 20 дол., в'язне-ві у Польщі 20 дол. Вислано україн-цям у Польщі 15 пачок. Відділ про-вів збірку в День Батька (на бідних дітей) і збірку у співпраці з УККА (на інвалідів).

Нови Управа: п-ні В. Бачинська, голова, п-ні М. Білозор, містогорова, п-ні Н. Клапішак, секретарка, п-ні М. Садівник, касієрка і референтки: п-ні О. Княжинська, культ.-освітня, п-ні О. Назар, організаційна, п-ні К. Салюк, господарська, п-ні А. Пар-фанович, сусп. опіки, п-ні Г. Білик, імпрезова, пп. А. Карий і М. Рихві-цька — члени Управи.

Контр. Комісія: пп. М. Турко, О. Квасниця й І. Качмарська.

За „Свободою”

Відновлюйте Вашу передплату вчас, тим досягнете миле почуття упорядкованости, а видавництво зрівноважений бюджет.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У приписі на перекладанець (Н. Ж. 1962, ч. 4) в попередньому числі зайшла прикра помилка. Замість 1 ложка соли повинно бути $\frac{1}{2}$ ложечки соли і так прохаємо читачок справити це в числі. За недогляд перепрошуємо. — Ред.

У безневому числі Нашого Життя подано помилково, що 116 Відділ пожертвував 1 дол. на Фонд П'ятсот, а повинно бути 18 Відділ у Джамейці. За недогляд перепрошуємо.

ЮТИКА, Н. Й.

Збірка на Просфори

На Просфорі 66 Відділу проведено збірку на залишенців, що дала 75 дол. На цю суму зложили:

Дол. 6,25 — п-во Яхницькі, по 5 дол. о. Чомко, п. Маланчук, п-тво Вальницькі, п. Гачкевич.

По 3 дол. п. Андрухів, п-во Гнжі, п-во Гусаки, п-во Васілевські, п-во Вергуни.

По 2 дол. пп. С. Андріянович, Березька, п-во В. Лодинські, п. Маслянка, п-во Кошаки, п-во Козюпи, пп. Гузан, Я. Кравчук, А. Кравчук, М. Панкевич, п-во Темоти.

По 1,50 п-ні Лодинська. По 1,25 п-ні Данилович.

По 1 дол. пп. Вергун, Гриневиц, Якимшин, Лісевич, Данко, Кизик, Рудницька, Томоруг, а решта дрібними. Щире Спасибі!

Пресова референтка

ВИЛМІНГТОН, ДЕЛ.

Збірка на пресовий фонд

З нагоди уродин голови Відділу п-і Ольги Гарванки зложили членки Управи 54 Відділу СУА по 1 дол. на пресовий фонд. Це були: пп. Ліда Гарванко, Катерина Гусак, Анна Зарицька, Тамара Книгиницька, Ольга Паранчак, Анастасія Стецько, Марія Танчук, Софія Цибак, Ірина Щерба, Тамара Яцусь. Разом 10 доларів.

Щире Спасибі!

ЧИ ПЕРЕНОСИТЕСЯ НА НОВЕ МІШКАННЯ?

Не забудьте повідомити нас про зміну адреси. Зворот кожного числа полученний із коштами, окрім того числа часто пропадають. А Ви хотіли б мати повний річник Нашого Життя! Тому повідомлення про зміну адреси в час заощаджує Вам і нам багато клопоту й додаткової праці.

Адміністрація Нашого Життя

ІЗ ЛИСТІВ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ

Я захоплена ним

Дозвольте мені сказати, що журнал „Наше Життя” інтересний і я захоплена ним. Бажаю дальших успіхів!

Люба Ярмак, Ютика

Щирий привіт

Шлю щирий привіт із побажаннями найкращих успіхів у 1962. р.

М. Жеребецька, Саскатун

Дякую, що не припинили висилки

Жалію, що так спізнилась із передплатою, а то тому, що зайшли деякі зміни, як адреси, так ще дечого. Отож щиро дякую, що не припинили висилку журналу, якого якого я високо ціню.

Т. Д.

Нетерпляче очікую

При цій нагоді хочу написати, що мені журнал дуже подобається і нетерпляче очікую кожного числа.

Т. Федак, Дітройт

Журнал мені подобається

Журнал мені подобається, і я хочу далі бути передплатницею його.

Н. Вахніна, Елізабет

Бажаю діставати регулярно

Я зацікавлена Вашим цінним журналом і бажаю діставати його регулярно до своєї хати.

Уляна Баб'юк, Рочестер

Журнал мені дуже подобається

Журнал мені дуже подобається і хочу надалі його отримувати. Бажаю Вам якнайкращих успіхів у майбутньому!

П. Винницька, Бетлегем

Шлюбний дарунок

З хвилиною, коли мій чоловік тяжко захворів, я була змушена перервати передплачування журналу Н. Ж. Однак тепер я знову дуже хочу мати цей неоцінений і корисний журнал. Рівнож тому, що незабаром моя дочка виходить заміж, замовляю й для неї журнал на цілий рік. Це буде для неї шлюбний подарунок.

Олександра Майковська,
Леймор Парк

З заінтересуванням очікую

Не гнівайтесь, що трошки запізнилась із передплатою, однак я завжди з заінтересуванням очікую, коли Наше Життя з'явиться в моїм домі.

Анна Юга, Пінтсбург

Христос Воскрес!

Пересилаю переказ на 6 дол., в тому 4 дол. на передплату, а 2 дол. на прес. фонд і бажаю багато успіху у Вашій жертовній і корисній праці для українського жіноцтва в Америці.

Володимира Томків

Все побажаний

Ваш журнал є дуже вміло редагований і все побажаний у моїй хаті.

С. Бабієва, Бриджпорт

Бажаю мати

Ваш журнал мені подобається й тому бажаю його дальше мати у своїй хаті.

Марія Литвин, Геннон

НЕБЕЗПЕКА ХВОРОБИ ГЕПАТИТИС

В останньому часі зростає загроза цієї інфекційної недуги. Це є вірусове запалення печінки. Дослідні вказали, що заразки приходять із води, чи з рибних перетворів. Ті нелегко вилякувати й тому дослідні станції вперто шукають за ліком. Частинні висліди вже є. Окрім того поширенню інфекції протидіємо перестерігаючи правил гігієни.

ВЕСНЯНА КАЗОЧКА

(Докінчення зі стор. 24)

місяць розповідати свою казочку, Дюль-Дюль сказала мамі:

— Мамо, як там на землі гарно й цікаво, а скільки роботи є там для нас! Всі потребують нашої допомоги: і рослини і тварини! Це так добре, що ви посилаєте нас на землю.

— Спи, донечко, відпочивай, набирайся сили, а там знову підеши у нову подорож, бо нема в світі більшої втіхи, як комусь щось добре зробити, — відповіла їй мама-хмаринка.

Ніна Наркевич

КОНГРЕС М.М.М. В АФРИЦІ

У квітні ц. р. Світовий Рух Матерей організував в Абіджані Конгрес під гаслом „Жінка й мати в Африці”. На численно відвіданому З'їзді провідне жіноцтво Африки розглянуло найбільші недоліки свого побуту під оглядом моральним, правним та економічним. У висліді ухвалено ряд резолюцій, які послужать напрямними для жіноцтва в різних країнах Африки.

Return to:
 "OUR LIFE" Magazine
 4936 N. 13th St.
 Philadelphia 41, Pa.
 RETURN POSTAGE GUARANTEED



SPIRIT of FLAME

A COLLECTION OF THE WORKS OF
LESYA UKRAINKA
 Translated by Percival Cundy
 Foreword by Clarence A. Manning

Замовляйте в Централі СУА:

Проліски	\$0.50	Забавки Мартусі	1.00
Золота Бджілка	0.50	В чужім пір'ї	0.50
Осіньне Листя	0.50	Spirit of Flame	\$3.50
Золоте Павутиння	0.50	Woman of Ukraine	1.00
Веселий Струмок	0.50	Рівноапостољна	
Срібна Зірка	0.50	свята Ольга	1.00
Сніжинки	0.50	На громадський шлях	1.00
Соняшний Промінь	0.50	Визначні жінки України	0.40
Снігова Баба	0.50	Городина й овочі	0.60
Щебетали пташечки	0.50	Творчий шлях Л.	
Для Малят	0.60	Українки	1.00
Ой, хто там?	0.80		

ЗАМОВЛЯТИ У ЦЕНТРАЛІ СУА

OurLife

909 N. FRANKLIN ST.

PHILADELPHIA 23, PA.

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА

Поручає

п'єску Марійки Підгір'янки
В ЧУЖІМ ПІР'І
 для дитячих вистав

Комплет (11 примірників для всіх
 роль) коштує **5.50** дол., разом із
 пересилкою.

Замовляйте підручник
Дитяча світличка
 (16 лекцій)

укладу Ірини Пеленської
 за ціну 3.50 дол.
 разом із частиною
 „ДИТЯЧІ ПІСНІ“

і збірничками: Зима, Золоте паву-
 тиння, Веселий струмок, Срібна
 зірка, Проліски

в адміністрації Нашого Життя.

ЗАМОВЛЯЙТЕ В ЦЕНТРАЛІ СУА

Ювілейну Книжку
 СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
 (1925—1940)

видану з нагоди 15-тих роковин.

Ціна 1 дол.

Загальний огляд праці Централі
 і Відділів СУА.

ЧЛЕНКИ-ПРИХИЛЬНИЦІ СФУЖО!

ВІСТІ СФУЖО

Річники 1956—1959

у брошурованій справі

Ціна 1.50 дол.

Жертвуйте на пам'ятник Тараса
 Шевченка у Вашингтоні!

До Читачок Н. Ж.

Передплатниці, що прислали пе-
 редплату, дивуються не раз, що їх
 вплата не зараз відмічена на ад-
 ресі.

Відмічування при адресах про-
 довження передплат на „Наше
 Життя“ друкарня не переводить
 кожного разу, лише згодом вміру
 часу. Просимо проте не тривожити-
 тись, якщо вплата не відмічена за-
 раз у найближчому числі.

АДМІНІСТРАЦІЯ Н. Ж.

ЗМІНА АДРЕСИ

Всіх передплатниць, що змінюють
 свою адресу, прохаємо подавати та-
 кож і давню. Це дуже улегшує нам
 перемену і застерігає від помилок, що
 при тотожньому прізвищу можуть
 трапитись.

Подаруйте „ДУХ ПОЛУМ'Я“ Лесі
 Українки до найближчої амери-
 канської бібліотеки. Ця книжка
 огвідомить світ про нашу куль-
 туру.